



Yeniden • • • Millî

MÜCADELE

İÇİMİZDEKİ
BEYİNSİZLER YÜZÜNDEN
BİZİ HELÂK EDERMİSİN

ALLAHIM...

7 Nisan 1970

10

İLMÎ SAĞ

**İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO-
TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK
YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR..!**

Madde ve canlı varlığın iş-yapma kaa biliyeti, bünyesinin zarûretleri ile sınırlıdır. Vücudumuzun muhtelif parçalarının azamî bir iş-yapma gücü olduğu gibi, beş duyu ve şuurumuzun da azamî ve haddi sâ bit bir gücü vardır. Bu safha aşılmaya çalışılırsa, ideolojik yapı sarsılır ve buhran başlar. Ne beş duyu, ne şuur, ne de gerçek haber birbirinin hududuna tecâvüz etmez, ve hakikati bulmak hususunda ayrılmaz bir varlık arzeder. Düşünce, kaynağı şekil itibâriyle ayrı, fakat bünye itibâriyle birliktir.

Sol akîde kâinat ve hayat hakkındaki çarpık bir fikirdir. Kâinat veya hayatın tezâhürlerinden birini ilâhlaştırmıştır. Kâinatı izahta ilâhlaştıran kâinat veya hayat tezâhürü bilgi teorisinde de ilâhlaşır. Haddi zâtında Rasyonalizm aklın, Pozitivizm beş duyunun sezgicilik ilhâmın bilgi sahasında ilâhlaştırılmasıdır. Bu hatalar sol doktrinlerin bünye zaafırlarında doğar.

Kâinat ve hayatı izahta Allahı kabul eden şuur ise, tefekkürüne devam eder. Kendisine müsbet imanın yollarını açan ve fakat belirsiz olan düşünce metodunu bâriz bir hâle koyar. Her iş, bir iş-yapma gücünü gerekli kılar. Hakikati arama ise en ulvî bir işdir. Sağ imana varan insan, kâinat ve hayatı bilmek için gerekli vasıtaların neler olduğunu arar ve onların iş yapma kaabiliyetini tesbit eder.

Beş duyumuz kâinatı bize mahdud bir pencereden gösterir. Bu hudut, bir dereceye kadar, teknik vasıtalarla genişletilebilir. Gözün görmediği mikropoların, mikroskopla görülmesi, teleskoplarla çok uzaktaki cisimlerin incelenmesi gibi... Ancak bu hudut genişlemesinin de bir hududu vardır.

Aym hâl şuurumuz için de vârittdir. Şuur ve beş duyunun hududu meselesini daha önce incelemiştik. Bu incelemeler gösterdi ki, bizi bir akîdeye götüren, hayatı ve kâinatı kavramamıza yardım eden bu kaabiliyetlerimiz yalnız başlarına kahrırsa vehim ve zanların elinde esir olmağa mahkûm olacaktırlar.

Bünyemizin noksanlarıyla ma'lûl olan beş duyumuz ve şuurumuz, bir başka varlıkla tamamlanmaya muhtaçtır. Kâinatı, hayatı ve tezâhürlerini algılayan aklımız değerlendirmeler yapmak için, değerler sistemine muhtaçtır.

Öyle değerler sistemi ki, noksan olan insan aklının veya hissini ifadeleri olsun. Zira insan aklı kendi imâl ve inşâ ettiği ve hatalı olması muhtemel değerlerle işleyecek olursa, buhran katmerlenecektir. Kâinat, hayat ve insanın bütün problemlerini bilen her türlü eksiklikten münezze olan; kâdir; ilmi her şeyi kuşatmış olan Allah mü'mini bu buhranından kurtarır. İnsanı bu safhada buhrandan kurtaracak yegâne husus, Allahın insanlığa gönderdiği ve hiç bir zaman kaybolmayan değerler sistemidir. Bu değerler insan fitratının tek

10

ifâdesidir. Bu değerler insan yapısı değildir. Bu değerler, insanı yaratan Allahın, onun bünyesine tek uygun olarak lütfettiği ideallerdir. Bu değerleri şuurunun hayat prensipleri yapan insan, buhranından kurtulmuştur.

DEĞERLER SİSTEMİ NASIL GELİR?

MEYDANA

İnsanlık, tarihinin başlangıcından zamanımıza kadar, bu değerlere sâhip olmuştur. İlk insan ve ilk peygamber Hz. Adem, bu değerlerin yer yüzünde yaşatıcısı olmuştur. Hz. Ademle beraber başlayan sağ iman ve düşünce, zaman zaman tahriflere uğramış, insanlığın kurtuluş değerleri insanî zaafırlarla bulanmış ve tanınmaz hâle gelmiştir. İnsanlığın kurtuluş klavuz luğunun kaybolduğu devirlerde, Allahın lütfü seçilmiş bir insan üzerinde parlar. Bu insan, insanlığın en zor ve şerefli yazı-fesini, insanî hiç bir zaafa saplanmadan yapar. Hz. Musa'nın, kanlı bir diktatör karşısında, sadece Allaha güvenerek yaptığı uyuma vazifesi bunu gösterir. İnsanları korkutan, sıkıan veya durduran hiç bir kuvvet peygamberleri durduramaz.

Hız Muhammed (S.A.S.) in Arabistan Krallığı teklifine karşı verdiği şahika cevap Taif'de taşlanırken dahi vazifesini yapmakta gösterdiği kahramanlık, Uhud'da düşmanlarının kahrolmasını istedikleri halde bu teklifi reddediş âlicenaplığı ve daha binlerce misal insanlığın tırmanamayacağı azametli yüksekliklerdir.

Peygamberler bu çetin vazifeleri yapabilecek takat de halkolunmuşlardır. Bütün maddi ve gayr-i maddi engellerin, Allahın yardımı ile kalkacağı inancı; peygamberlere yol göstermişlerdir. Peygamberler de mahlûk korkusu, mahlûka rağbet hissi son derece azdır. İnsan şuurunun yüksek nümuneleri peygamberlerin tabii ve ideolojik yapı-tamlığı ile kat'iyen kıyas edilemez. Peygamberlik sonradan kazanılmaz. Peygamberlik Allah vergisidir. Alim, kumandan veya sanatkâr olmak ise, çalışmalarla mümkündür.

Peygamberlik, tabii ve ideolojik yapısı itibâriyle, insanlık ile Allah arasında elçilik yapabilecek hâle gelmeyi ifade eder. Allahın haberi, yani insanın bağlanacağı değerler, Peygamberlere melek aracılığı ile verilir. Peygamberler de, haberi olduğu gibi, insanlığa bildirirler.

Ayrıca, peygamberlerin tebliği karşısında peygamberliğin bir başka ispat vasıtası da, mucizeler olarak belirir. Mucize; kâinat ve hayatın uyduğu âdetin bir anda başka bir istikâmetde seyri demektir. Kâinattaki görünen âhengi, eşyanın bünyesi icâbı zâmetmek hatadır. Kâinat ve hayatı muayyen bir kanun görünüşünde, zapt ve idâre için hudutsuz bir enerjiye ihtiyaç vardır. Kâinat her zerresi ile Allahın kudret ve iradesine her an râm olmuş

durumdadır. Allah; kâinatı izah için müracaat edilecek bir faraziye değil, kâinatın yaratıcısı, kâinat ve hayatın bütün tezâhürlerini sonsuz kudreti ve irâdesi ile idâre edendir. O her tezâhürü kendi kudreti ile idâre eder. İşte mu'cize de, kâinatın alışlagelmiş âdetinin yırtılması, Allahın kudreti sayesinde yeni bir şekil almasıdır.

Ay'ın parçalanması. Nil nehrinin durması, kesen bıçağın kesmemesi, yakan ateşin yakmaması hâdiselerinde olduğu gibi.

Düşünmelidir ki, Allahın kudreti yanında, maddenin şu veya bu fonksiyonunu ifâsı hiç mesabesinde kalır. Mu'cizeyi anlamamak basit muhâkemenin zaafından dır. Ayın parçalanması, ayın parçacıklarının bir arada kalması kadar tabiidir. Maddenin, kemiyet değişmelerinden sonra yanması, yanmaması ve yakmayışı kadar normaldir.

Mu'cizeler, bir başka yönden, Allahın kâinata nasıl tasarruf ettiğini ispatlar. Ayrıca mu'cize, vukuunu haber veren peygamberin, peygamberliğinin de şahidi olur.

Peygamberler insanlığın kurtuluş rehberleridir. Haberleri birbirini te'yid eder. Ancak kâinatda menfî bir kudretin ideolojisi insanları bu yoldan çıkarmak için çalışır. Ve iki ana ideoloji arasında çatışma başlar. Bu iki ideoloji sağ ve sol ideoloji lerdir.

Sağ ideoloji kâinat ve hayatın haklı izahına dayanır. İnsan bünyesinin kanunlarıyla intibak hâlinde ve hayatın gaye sidir. Sol ideoloji insan fitratna aykırıdır. Kâinat ve hayat hakkında vehme dayanmaktadır. İnsanlık tarihi farklı ideolojilerin çarpışmalarını yansıtır.

Netice olarak deriz ki; ideolojiler doktrinlerin meyvesidir. Doktrinler ise, kâinat ve hayatın izahı hakkında sistemli fikirlerdir. Doktrinleri ayırt eden ölçü; kâinat ve hayatı izahta, tevhide dayanıp dayanmadığı; bilgi teorisinde, aklın değerler sistemi olarak Allahın haberini kabul edip etmediğidir. Kâinatı izahta Allahı; bilgi teorisinde değer ölçüsü olarak Allahın haberini kabul eden düşünce sağ doktrindir. Bu vasfı arzetmeyen bütün doktrinler de soldur. Kâinatı izahda, kâinat veya hayatın bir tezâhürünü ilâhlaştırmak; bilgi teorisinde de, yine kâinat veya hayat tezâhürlerinden birini değer ölçüsü olarak kabul etmek, sol akîdelerin müşterek ve ebedî zaafını gösterir.

İDEOLOJİK YAPININ

TEMELLERİ: —DEĞERLER—

İdeolojik yapının varlığını daha evvel göstermiştik. İdeolojik yapı kendini iman düşünce, his ve hareketler şeklinde ortaya koymaktadır.

İman, düşünce, his ve hareketlerimizin en mühim mahalli olan ideolojik yapımız, farklı ideolojilerin döğüş alanı hâline gelir.

Devamı Gelecek Sayıda



Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî MİLLÎ DÂVA MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 10

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

★

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOÇ

★

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

★

Fiatı : 150 kuruş.

Dizgi :

SEN - AL MATBAASI

★

Baskı :

YÜNEŞ MATBAACILIK

İ.A.S. Cağaloğlu İst.

★

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

BAŞYAZI

Gediz Depremi İctimai Yıkıntının İşaretidir

Gediz, Emet ve çevresi yerle bir oldu. Şimdi yüzlerce çocuk babasız, yüzlerce ana hamisiz kalmıştır. Gediz depremi, milletimizin bütün fertlerini ızdıraba gömmüştür. Nasıl ızdırıp duyulmaz ki; ölenler din kardeşimiz, kan kardeşimizdir. Ağlayanlar bacımızdır, anamızdır. Feri-yad edenler yetim yavrulardır. En hissiz kalbin sahibi bile Gediz zelzelesi ile can evinden vurulmuştur.

Alınan haberlere göre, ölü sayısı bini aşmış. Gediz ve civarında sağlam bina kalmamış. Zelzele devam ederken çıkan yangın, barınacak bir çatı bırakmamış. Deprem sarsıntılarında, kurban arayan alevlerin kızıl parıltıları karışmış. Yavrularını, kocularını, babalarını toprak ve taş yığını arasında arayan biçareler... Evlâtlarından, analarından, bacılarından, yakınlarından kalın bir toprak tabakasıyla ayrılan insanlar... Zelzelenin yerle bir ettiği, yangının yakıp kül ettiği enkaz arasında, şiddetli yağmura ve soğuğa bakmayarak ümitle yakınlarını arayanlar ve bekleyenler. Zelzele anlatılması mümkün olmayan acıları bırakarak, dinmiş.

Zelzelenin yüreğimizi sızlatan acısını unutamayız. Ancak duyduğumuz teessür, zelzelenin gerçek sebeplerini ve mahiyetini düşünmemize mani olmamalıdır. Her hâdise belli sebeplerin neticesi olmaktan ibarettir. Her hâdisenin sebebi olduğu, gibi, sebebin de vücut vereceği bir netice vardır. Hiç bir hadise bu kanunun dışında değildir. Kabaca ifade edilirse, her hadisenin bir sebebi vardır. Bir bitkinin yetişmesi için toprak, su, güneş birer sebeptir. Eğer bu sebepler olmasa bitkinin gelişmesi mümkün olmaz. Aynen bitkinin gelişmesinde görüldüğü gibi zarurî olarak bulunması gerekli unsurlar sebebi teşkil ederler. Bir bitkinin gelişmesi için gerekli olan, toprak, su, güneş; bir nutfenin gelişmiş bir insan haline gelmesi için gerekli ana rahmi, besin ve oksijen; varlığın sebebi durumundadır. Kâinatın yoktan var edicisi olan Allah, kâinatta cereyan eden her hadiseyi sebeplere bağlamıştır. Bu; maddenin, hayatın, kâinatın tabi olduğu kânundur.

Depremler hakkında jeolojinin verdiği bilgiler, yer küresini meydana getiren tabakalarda meydana gelen sarsıntıyı depremlerin sebebi olarak göstermektedir. İster yer kabuğunda meydana gelen çöküntüler densin, ister fay tabakalarındaki çatlamalar olsun, isterse yerin derinliklerinde beliren sarsıntılar olsun, hepsini; yer kabuğunu meydana getiren tabakalarda meydana gelen sarsıntı mefhumu içinde toplamak mümkündür. Ancak bu açıklama şumullü bir açıklamaya sayılamaz. Netice olarak, depremi bir sarsıntı ile izah doyurucu değildir.

Madde ve canlı varlıkların dünyası derin bir görüşle, incelenirse sebepler ve neticeler silsilesinin arkasında iki büyük tezahür farkedilir. Birisi kudret, diğeri irade... Yukarıdaki misalde bir canlı varlığın gelişme ve büyümesindeki sebepleri belirtmiştik. Bitki tohumunun bir çınar haline gelmesi için gerekli olan şeyler: toprak, su, güneş ve oksijendi. Ancak bir bitkinin gelişmesi için mantıken sebep olarak gördüğümüz bu varlıklar tek başına bitkinin tohum halinden ulu bir çınar haline gelmesini temin edemez. Güneşin, havanın, suyun ve toprağın yokluğu bitki hayatını imkânsız hale getirirdi. Ancak bitkinin yaşayabilmesi ve serpilmesini ne güneş, ne hava, ne toprak ve ne de su temin edemez. Zira bitki hayatını devam ettiren, büyüten ve geliştiren irade ve kudretin hareketlendirdiği bitki hayatı olmadan, bitki serpilemez. Toprak tabakasında mevcut madenlerden, tuzlardan besin temin etmek ve bunları insanların istifadesine sunmak sadece bitkiye has bir imtiyazdır. Hiç bir canlı nevinin doğrudan doğruya topraktan beslenmesi, bitkiler alemi mevcut olmasaydı, mümkün olmayacaktı. Bitki bu harikulade sentez kabiliyetini nereden alıyor? Toprakta, kendini besleyecek, dokusunu teşkil edecek ve meyva halinde tomurcuklanacak besini; nasıl madenlerden, minerallerden hülâsa anorganik ortamdan temin edebiliyor? Bitki kendisi için lüzumlu besin mad-

desini hangi yolla bulabiliyor? Bu faaliyet esnasında kök uçları, nasıl taşları çatlatarak bir yapı kazanabiliyor? Aynı toprakta, aynı şartlar altında birbirinden farklı bitki hayatı nasıl var olabiliyor? Bitki ısı, ışık ve mekanik bütün tenbihlere karşı nasıl, şuurlu bir reaksiyon gösterebiliyor? Soruları çoğaltmak mümkün... Bitkinin yukarıya bir kısmını yazdığımız hareketlerini, hudutsuz bir irade ve kudretin yönettiği kabul edilmedikçe, bitki hayatını izah mümkün olmaz. Kainatın her hadisesinde irade ve kudret, belli sebeplere belli neticeler yüklemektedir. Özet olarak, belli sebeplerin belli neticeler vücuda getirmesi, ancak irade ve kudretle mümkündür.

Gediz depreminin de sebebi, bir yer sarsıntısıdır. Bu muhakkak. Ancak bu sarsıntının da bir sarsıcı kudret eseri olduğu şüphe götürmez. Kâinatı hudutsuz kudreti ve iradesi ile Allah (C. C.) yönetmektedir. Her an yaratmakta, halk etmekte ve yok etmektedir. Atom çekirdeği etrafında dönen elektronun süratinden, bir canlı varlığın hayat aralığına kadar bütün kâinat hadise leri şanı yüce Allah tarafından takdir olunur. Gediz depremi ve depremde ortaya çıkan ölüm, Allah'ın takdirdir. Kazaya en büyük bir huşu içinde rıza göstermek, mü'minin vazifesidir. Bu vazifemizi bilelim.

Kazaya rıza göstermek ilk vazifedir. Bunu maruz kalınan felâketin, manasını iyice idrak etmek ve ona göre davranmak takip etmelidir. Deprem tahrifatını, şehir ve köylerin tam imar edilmesi ile azaltmak mümkün müdür meselesi ni daha sonraya bırakalım.

Beşer tarihini dikkatle incelediğimiz zaman insan ve eşyanın kanununa aykırı davranışların er veya geç karşılık gördüklerini hissedebiliriz. Ahlâki çöküntülerin, bivolojik harabiyetlere yol açtığı bilinmektedir. Alkolle zehirlenmeyi modalaştırmış bir millete, bir müddet sonra zekâ gerilemesi baslar. Fuhuşla varlığına ihanet halindeki bir cemiyet, ırkın bekasını tehdit eden frengi gibi hastalıkların kucağına atılır. Ahlâki düşüştün, topluluğun bivolojik yapısında meydana getirdiği tahribata ait örnekleri çoğaltmak mümkündür. Allah (C.C.) esyaya ve hayata uyacağı kanunları telkin etmiştir. Ve eşya ve hayat bünyesinin kanununa uyar. Ancak insan cemiyetlerine has seçim hakkı sebebiyle, cemiyetler tabii olanı da, gayri tabii olanı da seçebilirler. İnsan ve cemiyet gayri tabii olanı secince, insan ve toplum bünyesinin otomatik olarak müeyyidesi hareketi geçer. Ahlâki çöküntünün hızlandığı cemiyetlerde bazen tabii bir âfet, yok oluşu hak eden bir toplumun hayatına son verir. Eski milletlerin pek çoğu ahlâki çöküşlerinin cezası olacak şekilde, korkunç bir ses, veya müthiş bir tufan vahut denremlerle yok olmuştur.

Gediz depremi buhran icine düşmüş millete mize katı bir uyanış davetivesi olmalıdır. Gediz depreminde ölenlere üzülmüyoruz. Ancak her sene sırf doğum kontrolü gibi iğrenç bir moda yüzünden hayata veda eden masum yavrucakları unutuyoruz. Bu iğrenç illet yüzünden ölen çocukların sayısının on binleri bulmuş olması, kimseyi alıkkadar bile etmiyor. Her sene İstanbul'da aile muhitlerinden çekilin, fuhuş yuvalarına itilen binleri asan kız evlâdın varlığı, bizi dehşet içinde bırakan Gediz depremi kadar düşündürücü değil mi? Üstelik bunları önlemek imkânı elimizde bulunmaktadır. Fuhuş yuvaları mantar gibi bittiği, namusların yerle bir edildiği okullardan başlayarak, gazetelere, tiyatrolara ve radyoya varısına kadar utanç verici bir sesin kırıltılarına milli ideallerin söndürüldüğü imanların alaya alındığı bevnelmilele bütün cerevanların ateşlendiği su tonlunda. Gediz depreminin milletin temiz coşgunluğuna ulaşan bir fervad olduğunu artık bilinmelidir. Öyle bir feryat ki, ahlâki ve imanı cökün durdurulmadıkça bizi inancsızlığa, ahlâksızlığa ve köksüzlüğe iten bevnelmilel yahudiliğin siyasî, kültürel, ahlâki ve ekonomik tahakkümüne son vermedikçe, bizi toplum olarak bekleyen âkıbetin Gediz depreminin aynı olmasından korkulur.

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE



1968 yılı Haziranında Komünistler Üniversite işgallerine girişmişlerdi. Kıpışane kaçınları gibi sokaklara dökülen guruplar, «YAŞASIN HALK ORDUSU - YAŞASIN HALK SAVAŞI» diye nara atıyorlardı. Sonra korkularından dolayı, bu komünist slogandan vazgeçer gibi oldular. Halbuki Komünizm, biraz kuvvetli olduğunu hissetse, Türkiye'de de İtalyada olduğu gibi subay şapkalarıyla top oynar gibi oynayacaktır. Rusya'da da Çar subaylarına aynı oyunlar oynandı. Türk ordusu elbet böyle bir oyuna düşmeyecektir.

KOMÜNİZMİ MAHKUM EDECEKMİSİNİZ

Gegen natta komünistler tarafından başlatılan «Kızıl Hafta» milletin bir evladını toprağa vermekle sonuçlanmıştı. Mesul şahısların hayal ve vicdan ötesi lâkayd sızlıkları, bir yıl sonra hayata Yüksek Ziraat Mühendisi olarak atılacak olan Süleyman Özmen'i genç yaşta bizlerden ayırmış bulunuyor. Milliyetçi avına çıkmakta mahir mason bir iktidarın ise, bütün bu hadiseler karşısında susması kadar tabii ne vardır?

MİLLİ GÜVENLİK KURULU'NUN KARARI YETERSİZDİR

Hadiselerden sonra Millî Güvenlik Kurulu toplanmış ve aldığı kararları halka bir bildiri ile açıklamıştı. Ancak milletin bekasını kesinlikle tehdit eden son hadiseler karşısında, Kurul'un aldığı karar yetersizdir. Kurul, kararında hadiselerin teşviçilerinin komünistler olduğunu belirtmekten neden kaçınmıştır? Neden korkmaktadır?

Milletin sahipsizliğini ve sabrını fırsat bilerek, gemi azaı alan birkaç çapulcu nun hakkından mes'uller gelemiyorsa, millet kendi bizzat konuşmak mecburiyetinde kalacaktır. Milletin konuşmaya başlaması ise, herhalde pek tahmin edilen tarzda cereyan etmiyecektir.

Milletin tertemiz bir evladını toprağa verdikten başka, bu fakir milletin malı utanmadan çarçur ediliyor ve hadiseler bittikten sonra, kurul toplanabiliyor. Bütün bunlara da razı olan kanaatkâr milletimize Kurul sadece bu kararı mı sunuyor?

KOMÜNİST İHTİLÂL ÖNCE ORDUYU TASVİYE EDER

Senelerden beri Türkiye'de bazen maskeli, bazen de açık yürütülen komünizan faaliyetler yeni bir devreye girmiş bulunmaktadır. Bu devre, artık ordu'ya kesin bir cephe almakta herhangi bir sakınca görmeme devresidir. Birkaç sene evvel sadece terennüm edilebilen «Millî Ordu» ye

rine «Halk Ordusu» sloganı artık tatbikat safhasına konulmak istenmektedir.

1917 Bolşevik ihtilâlinin evvel emirde ordu'yu tasfiye ettiği unutulmamalıdır. İhtilâlin yapılmasında faal vazife alan ve geçenlerde ölen Rus Generali Vorosilof'un aşağıya aldığımız itirafnamesi bizi uzun uzun düşündürmelidir.

«1919 yılında, teslim oldukları takdirde gerek keidilerinin ve gerekse eşleri ile ailelerinin tekrar evlerine dönmelerine müsaade edeceğim vaadiyle Kiev'de 11000 Çar subayını teslim aldım. Sözüm kanarak teslim olmaları üzerine 11000 subayın hepsini erkek çocukları ile birlikte idam ettirdim. Karıları ile kızlarını ise Rus ordusu tarafından kullanılmak üzere umumhanelere gönderdim.» (William C. Bullit-Vorosilofla bir konuşma -19 Mayıs 1956 Shf. 18-19)

Millî Güvenlik Kurulu yukarıya aldığımız iğrenç fakat ne yazık ki gerçek ifadeleri göz önünde tutmuyor. Komünizmin girdiği her ülkede bu ve bu na benzer hadiseler sırf komünistler sınırlanmış için cereyan etmiştir. Anında bastırılmadığı, sudan tedbirlerle iktifa edildiği için, olan olmuştur.

MİLLET SAHİPSİZ MİDİR?

Ne Erzurum Üniversitesi Rektörünün ne de Güvenlik Kurulu'nun kararı, milletin şahsına yapılan hakaret ve tecavüzleri silebilecek kapasitededir.

Bundan evvel cereyan eden hadiselere bir bakalım:

Taksim hadiselerinden sonra, mutlak Yahudi kontrolü altındaki gayri millî bası neler yazmamıştı ki.

«Sunu bilhassa belirtiyim; Cahilden bir şey çıkmaz. Cıkça cıkça ancak Peygamber çıkar.» (O.Kemal-Ant Dergisi 12 Mart 1968-Sayı 63 Shf. 4)

Buram buram ahlâksızlık kokan bu ifade, milletimizin dini inançlarını yok et

mek hedefindeydi. Butun Peygamberle, cahillikle itham ediliyordu. Millete kovalar dolusu atılan çamurun ardı arkası kalmıyordu. Bütün bunlara sebep neydi? Sebeb, sadece tecavüze uğradığı için milletin kendisini müdafaa etmesi idi. Maskesini bu kadart yırtmış ve açığa çıkmak ta bir beis görmiyen komünistlerin hareketlerini, «gençlik olayları» şeklinde mütalâa ise ihanetin ta kendisidir.

Son hadiselerden edindiğimiz acı tecrübeler gösterdi ki, millet sahipsizdir. Kendisine yapılan bunca hakaretlere rağmen sabretmesini bilmiştir. Fakat bu sabır, kat'iyen «ebedi susmak» mânâsında değildir. Nitekim Dev-Genç'in tertiplediği fakat halkın halkın tepkisinden korkularak Üniversite içine alınan cılız miting, en son ve canlı misaldir.

MİLLİ GÜVENLİK KURULU'NUN KARARI NEDEN KINANDI?

Millî Güvenlik Kurulu'nun suya sabuna dokunmaktan itina ile kaçınan bildirisi dahi, sol cephede infial uvardırmıştır. Millî Güvenlik Kurulu ve Yüksek ruheli subayları gayri meşru ilân edilmiştir. Bununla da kalmayarak «Kurul'un Anayasa dışına çıktığı» iddia edilerek akıl ver me ukalâhâna devam edilmektedir. Bu ifade ye göre, millet havatına kasteden bir harekete karşı en ufak tepkide bulunan her teşekkül, Anayasa dışına çıkmış bulunuyor ki, bu ne basitliktir?

ÇAN KAY SEK'İN ve İMRE NAGY'İN HATASINDAN DÖNMEK GEREKİR

M.G. Kurulu'nun bildirisi (komünizm eşkiya faaliyetlerini) halâ haklı gençlik hareketleri olarak manâlandıran Bülent Ecevit'lerin ve rektörlerin yaşadığı Türkiye'mizde müsbet bir adım sayılabilir. Çok geçiken ve Türkiye'yi beklemekte olan tehlikeyi yine teşhisten çekinen bu bildiri ne yazık ki tatminkâr olmaktan uzaktır. Bil-

Devamı 14. Sayfada

KIBRIS MOSKOFÇULARIN OLTA YEMİ OLAMAZ

Kıbrıs yine en kritik günlerini yaşıyor. Beynelmîl Yahudiliğin yordakçısı Makarios ve EOKA'cılar Kıbrıs'ta yeni oyunlara giriyor, bütün millet düşmanı devletler köle Yunan'ı milletimize karşı silahlandırıyor. Hülâsa Kıbrıs'ta Müslüman Türklere karşı yeni bir katliam an meselesi idi.

Kıbrıs böyle buhranlı bir gününü yaşarken Beynelmîl Yahudilik masonlar ve komünistler vasıtasıyla Türkiye'yi badirelere sürüklüyordu. Beynelmîl Yahudilik masonlar vasıtasıyla Türkiye'nin siyasî hayatında derin yaralar açarken, diğer taraftan komünizm vasıtasıyla silahlı sabotaj hareketlerine girişmişti. Diyarbakır'da sabotaj hareketlerine girişen gerillalar, Ankara ve İstanbul'daki silahlı saldırılar. v.s.

Kıbrıs buhranının en şiddetli günlerine rastlıyordu. Şimdi Kıbrıs meselesi yatışır gibi gözükmemektedir. Beynelmîl Hristiyanlık Kıbrıs'ta sinisi ve gizli oyunlarına devam etmektedir. Beynelmîl Yahudilik ise Türkiye'de Komünizme yeniden bir istismar vasıtası tezgâhlanmış oldu. Kıbrıs meselesi...

Komünistler, millete karşı yaptıkları son tahrik ve tahriplerini, işledikleri cinayetleri, v. s. Millet'in hafızasından silbilmek için yeni taktiklere başvurmuştur.

Şimdi Kıbrıs meselesi komünistlerin ağızlarında bir istismar vasıtası olarak dejenere edilmektedir. Böylece yaptıkları ihanetleri millet nazarından göya başka tarafa çekmektedir.

Komünizm, her millî meselede olduğu gibi Kıbrıs meselesini de alacak istismara çalışıyor. Biz komünistlerin satılık millet düşmanı ajanlar olduğunu millete vesikalarıyla açıklayacağız. Ta ki millet maskeleri yırtılan komünistlerin planlarını görsün ve davranışın.

KOMÜNİZM DAİMA MİLLÎ MESELELERİ İSTİSMAR EDER

Lenin 1920 kongresinde Fransa, İngiltere v. b. gibi kapitalist devletlere karşı çarpışan milletlerin mücadelesini destekleme prensibini vazetti. Gerçekte bu millî meseleleri ve millî mücadeleleri komünizmin hedefine yöneltme taktiği demektir.

Komünistler, Çin'de, Hindi Çinin'de bu taktiği uyguladılar. Japonlara ve Fransızlara karşı yapılan millî istiklâl mücadelesine sahip çıktılar. Komünizm millî harpleri daima komünizmin hedefine sevk etme gavretini gütmüştür. Bütün dünyayı komünistleştirme emelinde olan komünizm, Çin, Hindi Çini ve Hindistanla beraber, Orta Doğuyu faaliyetlerinin odak noktası yapmıştır. İsrail'in Orta Doğudaki vahşiyane saldırılarına ve Filistin topraklarını gasbının verdiği kızgınlık Rusya'ya istediği fırsatı vermiştir. İsrail'in vahşiyane saldırılarına karşı, Arapların haklı kin, intikam duyguları ve bu suretle gelişen millî mücadelelerini komünizm, şimdi bazı maske teskilatlarla (El-Fetih gibi) istismar etmekle mesguldür. Böylece komünizm Akdeniz'de tam bir hakimiyet kurma arzusunda.

Rusya'nın Türkiye'deki 5. kolları da efendilerinden aldıkları talimatla şimdi Kıbrıs meselesini istismara yeltenmektedirler. Böylece Komünizm faaliyetlerine devam fırsatını elde etmektedir.

KOMÜNİST STRATEJİSİ

Komünistler direkt olarak Komünizmi propaganda edemedikleri memleketlerde değişik taktikler kullanırlar. Bunlardan biri de ortak cephe taktiğidir. Komünistler devleti yıkmak için ihtilâl yaparlar. Lenin «Gerekli olan hükümeti değiştirmek değil, devleti yıkmaktır der.» (Devlet ve ihtilâl) Bunun için komünistler, bu ihtilâli kendi güçleri ile basaramadıkları için mağalar, aletler kullanırlar. İhtilâli ittifak ettikleri.

fakat komünist olmayan kuvvetlerle gerçekleştirebilirler. İhtilâlden sonra da kendilerinden olmayanların hepsini keserler. Rusya'da çarlığı devirmek için komünistler, subaylar, öğrenciler, öğretmenler diğer partiler anlaştılar. İhtilâlden sonra hepsi hayatlarıyla ödeditiler. Türkistan'da Sultan Galiyef, Çekoslovakya'da Beneş ve partisi önce Komünistler tarafından kullanıldı, ihtilâlden sonra ise yokedildiler.

İşte Komünistler ihtilâli yapmak için evvelâ bulundukları yerde ihtilâl ortağı ararlar. Bunun için de birleşik cephe taktiklerine başvururlar. Komünizmin planlarını bilmeyen herkes Komünistlerin ortak cephesine kolaylıkla düşebilirler. Türkiye'deki Komünistlerin gevededikleri «Bağımsızlık, Millî Demokratik cephe, üslerden arınmış bağımsız Kıbrıs v.s.» gibi sloganlar aslında Moskova - Pekin talimatına uygun olarak yapılmaktadır. Ve bu sloganların esas gayesi Komünist olmayan grupları bu sloganlar etrafında toplamak ve ihtilâli gerçekleştirmektir.

TÜRKİYE KOMÜNİSTLERİ İLE KIBRIS RUM KOMÜNİSTLERİ AYNI YERDEN EMİR ALIYORLAR

Dünyanın her yerinde Komünizm, millî meselelerin istismarı esasına dayanmaktadır. 1960 tarihinde Moskova'da toplanan 81 komünist partisi konferansında alınan kararları bütün dünya komünist partileri kendilerine bayrak edindiler. Komünistler bulundukları memleketlerde bu kararlara göre hareket etmeyi prensip ittihaz edindiler.

Kıbrıs'ta Rum Komünist hareketlerini AKEL yürütmektedir.

AKEL 1941 yılında koyu bir grup komünist tarafından kuruldu. İlk kurulduğu anlarda Kıbrıs'ın Yunanistan'la birleştirilmesi (ENOSİS) taktiğini kullanmış ve bir hayli taraftar toplamıştı. Makarios ve EOKA'cı hainlerin Müslüman Türklere karşı giriştikleri hunharca katliamı bu Komünist grup da desteklemiştir. Makarios. Türklere karşı kullandığı silahları Rusya'dan bu teşkilâtın aracılığıyla temin etmiştir. 1967 Kıbrıs hâdiselerinde Beynelmîl Komünizmin ve Hristiyanlığın ajanları kardeşlerimize en alacak faaliyetleri reva görürlerken, Türkiye'deki satılık Yahudi uşağı Komünistler, «Eğitimde eşitlik istiyoruz» yavelleriyle İstanbul'dan Ankara'ya yürüyorlardı. Millet kan ağlarken bu millet düşmanı alacaklar millet'in yok olması için fırsat temin etmişlerdi. Şimdi Komünistler Kıbrıs'ı ağızlarına dolamaktadırlar. Türkiye'de hiç bir millî mesele için Yahudi uşağı komünistler tarafından istismarına müsaade edilemez. Ve edilmeyecektir. Biz milletimize, vesikaların sasmaz ölcüsü ile komünistlerin satılık millet düşmanı hainler olduğunu teshir edeceğiz.

1960 da Moskova'da toplanan 81 komünist partisinin kongresine Kıbrıs Komünist partisinin den PAPAİOANNU da katılmıştı (T.W.A. ve ALVIN J. COTRELL) Papaionnu, Moskova'nın talimatlarını kelime kelime Kıbrıs'ta uygulamaya başladı. Bu kongrede (yani 81 komünist partisi) alınan kararlardan biri şudur (Bütün komünist partiler bulundukları yerde emperyalizme karşı bağımsızlık savaşını vereceklerdir. Millî demokratik cephe kuracaklar. Bu cephelelerde komünist olmayan gruplar toplanacak... v.s.) gibi kararlar idi.

Çin komünistlerinin başı Mao'nun komünistlere verdiği direktif: «Komünist partisinin temel taktik görevi nedir? Bu geniş bir devrimci - millî birleşik cephe kurmaktan başka bir şey değildir.» (Emperyalizmle mücadele Shf 108)

Türkiye'deki komünistlerin ve komünist organlarında açıklanan hedefler ve toparlanacak kuvvetler Moskova - Pekin tarafından verilen talimatın avıdır. 1960 da 81 komünist partisi kararında millî demokratik cephenin hedefi, emperyalizm ve derehevlilik kalıntılarıyla mücadeleyi bildiriyordu. Türkiye komünistlerinde bu «bağımsız ve demokratik Türkiye, üslerden arın-

mış bağımsız Kıbrıs» hedefini gösterir. AKEL Rum komünist partisi de Moskova'nın talimatını değişik bir şekilde şöyle ifade eder «Kıbrıs halkının temel hedefi yine hakikî bir bağımsızlık, adanın silahlardan tecrid edilmesi ve demokratik bir anayasanın kabul edilmesidir.» (HA RAVGHİ «şafak» Lefkoşe 8 Aralık 1968)

Aynı emir 1968 2. AKEL konferansında şöyle tekrar ediliyor: «Kıbrıs halkını Kıbrıs'ın tam bağımsızlığı için, adadaki askeri üslerin kaldırılması ve halkın demokratik hakları için mücadele etmek üzere anti-emperyalist birleşik cepheye davet ediliyor.» (PRAVDA 3 Mart 1966)

Görülüyor ki komünistler Moskova ve Pekin'in emirlerine kelime kelime riayet etmektedirler. Türkiye'deki komünistlerin Kıbrıs hakkındaki düşünceleri Kıbrıs Rum komünist partisinin aynıdır. T.İ.P. eski genel başkanı Kıbrıs'ın en buhranlı günlerinde şu herzeyi gevelemişti: «Bizim Kıbrıs diye bir meselemiz yoktur. Biz sadece üslerden arınmış bir Kıbrıs istiyoruz» derken aynı adam, bu milletle uzaktan veya yakından hiçbir alakası olmayan Vietnam için kurulan maskara mahkemeye utanmadan iştirak etmişti «Vietnam'ın kurtuluşu Türkiye'nin kurtuluşudur» diyecek kadar alcaalmış ve bu milletle alakası olmadığını perçinlemişti.

Ayrıca, komünizm suçundan defaatla mahkum olmuş müseccel komünistlerden Mihri Belli ve yuvalandıkları Dev - Genç, Moskova - Pekin talimatını Türkiye'de kelime kelime uygulamaktadırlar. Bu satılık Yahudi uşakları «Üslerden arınmış tam bağımsız federatif Kıbrıs» sloganlarıyla hareket etmektedirler. Kıbrıs Rum komünistleriyle Türkiye'deki satılık komünistler aynı sloganları kullanmaktadırlar. «Üslerden arınmış tam bağımsız Kıbrıs» ne demektir?

Bu, Türk askerini Kıbrıs'tan çekmek, Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalesini önlemektir. Kimse siz kalan Kıbrıs'taki kardeşlerimiz Yunan'ın vahşiyane zulmü altına itilmek istenmektedir. Tarih hiç bir devrinde Yunan, Müslüman Türklere karşı iyi niyetle davranmamıştır. Her fırsatta arkadan kahpece vurmuştur. Tarih bunun misalleriyle doludur.

Kıbrıs Rum komünistlerinin bağımsız Kıbrıs sloganı ENOSİS için bir geçit safhasıdır. Bu safha gerçekte Kıbrıs'taki kardeşlerimizi Yunan zulmü altına atan bir esirleştirme safhasıdır.

Kıbrıs bağımsız değil, Kıbrıs'taki Türklerin cumhuriyeti Türkiye'nin garantisi altında yaşamalıdır. Kıbrıs Türklerinin hayatı bakımından üslerin kaldırılması hayati bir mesele teşkil edemez. Asıl mesele papaz Makarios ve EOKA çetelerinin cinayetlerine mani olmak üzere Kıbrıs Türk Cumhuriyetinin kurulması, ana vatanın garantisi altında bulunması zarurettir. Kıbrıs meselesi ancak, Türk devletinin garantisi altında millî bir politikanın yürütülmesi ile kurtulacaktır.



Rusya'nın Türkiye'deki ajanı komünistler bağımsız Kıbrıs istiyorlar. Bu, Kıbrıs'tan Mehmetçigin geri çekilmesi demektir. Öyleyse bağımsız Kıbrısçılar, yavru vatanı Yunan'a mı, Rus'a mı teslim edeceklerdir?

İçimizdeki Beyinsizlerin yüzünden bizi helâk edermisin Allahım

29 Mart Pazar gecesi saat 23.05 te şiddetli bir zelzele Gedizi yerle bir ediyordu. Deprem, aynı saatte Marmara, Ege, Trakya ve Orta Anadolu'da da hissedildi. Fakat mezker Gedizdi ve hasar Gediz'de meydana geldi. Meteoroloji ilgilileri depremin şiddetinin 9 olduğunu söylüyorlardı. Bu tahminen 142 milyon ton dinamitin patlamasına eşit şiddette idi. Bir kaç gün içinde Gediz ve çevresinde 90 bin ev yıkıldı ve 2000 kadar ceset enkâz altından çıkarıldı. Herkes kederliydi. Bütün millet ızdıraba garkolmuştu. Deprem milletçe yüreğimizi dağlamıştır.

Ancak ızdırabımız, düşüncemizin beraklığını bulandırmamalıdır. Kanayan yüreğimizle, fakat buz gibi bir vüzhla tarihe kulak verelim.

«Yok olmuş milletlerden ve geçmiş asırlardan gafil olanların vay haline!... Ey İYAD Cemaati! Nerde babalar, dedeler? Nerde hastalar ve ziyaretçileri? Nerde zalim fir'avunlar? Nerde saraylar yaptırıp onları süsleyenler? Nerde mal, nerde evlâd. Nerede isyancılar ve zalimler, Nerde kavmini toplayıp onlara: Ben sizin en yüce rabbınızın diyenler? Onların malları sizinkinden daha çok ömürleri daha uzun değil miydi? Ama arz onları değirmeninde öğüttü, şiddetiyle ezdi. İşte çürümüş kemikleri.. Ve boş evleri. Şimdi onlarda vahşi hayvanlar barınıyor. Dikkat edin yegâne mabut Allah'tır.»

Bu sözler İslâm öncesi bir Arap şairinin, K. B. Saîdenin hutbesinden alınmış parçalar. Şiir bütün tarihi bir şerit gibi insanın gözünün önünden geçiyor ve ihtar

ediyor. İnsan Kavmini, Semûd'u, Seyl'ül Arim'i, lût Kavmini, Firavunun Mısırını, Roma'yı, Pompeiyi düşünüyor, düşünüyor. Bu sözler uzun asırlar ardından, insan oğluna seslenen ihtarlardır. Ama insanoğlu bunları hiç duymamışa benzer. Tarihte her peygamber, kavmine bunu tebliğ etmiş, uyarmış, ihtar etmiş tehlikeyi göstermiş. Bir kısım insanlar bu uyarıcılara kulak vermiş, sözlerini dinlemişler; ama diğer kısmı, gaflet perdesi gözlerini örttüğü için, uyarıcıları yalanlamışlardı. Tarih içinde böylece yok olan milletlerin vakıaları hakikaten ibret vericidir.

TABİİ HADİSELER NE SEBEPSİZ NEDE GAYESİZDİR

Zelzele bir bakıma doğum sancısına benzetelebilir. Gerçek uyarımların ikazlarına sırt çeviren insanların cemiyeti bu sancıya maruz kalmaktadır. Fakat yeniden doğan cemiyet ölü doğmaktadır. Bugün Jeoloji ilmi depremlerin sebepleri hakkında bazı izahlara kavuşmuş görünüyor. Gediz depremi de bölgeden geçen fay tabakasındaki bir çökme ile izah edilmektedir.

Jeolojik yönden böyle teşekkül eden depremler, eğer tarih içinde meydana geliş zamanlarını, ve bunlara maruz kalan cemiyetlerin o zamanki yaşayışlarını iyi tesbit eder, meselenin gerçek sebeplerine iner, depremi meydana getiren kudretin haberlerine kulak verilirse, daha sağlam neticelere varılır. Bu açıdan tahlil edilince depremler azgınlaşan insanoğluna ilâhî bir ihtardır. Materyalizmin iflas ettiği en büyük vakıalardan biri zelzeledir. Denebilir ki zelzele, fizikî hadiselerin ideolojiye hizmet

etmesidir. Buhran içine düşen kendi benliğinden uzaklaşan insanoğluna bir hatırlatmadır.

Roma sağ ideolojiden sapıp, fuhşun, ahlâksızlığın, zulmün dipsiz bataklığına vüvarlanınca arz hareketlendi. Bir müddet sonra Pompei şehri küllerin altında kayboldu. Artık Pompei yoktu. İlâhî emirlere isyan eden Pompei silinmiş, yok olmuştu. Hazret'i Lût'a isyan eden kavmin akibeti gerçekten tüyler ürperticidir. İlâhî kanun daima hükümfermândır. Yeter ki ibret alınsın.

İnsanoğlu, yeryüzünde meydana gelen hadiselerin derinliğine inmedikçe hadiselerin sebeplerini araştırıp, ilâhî kudreti görmedikçe daha çok musibetlere uğrayacak gibi görünüyor. Çünkü bu da, bir tarihi kanuniyettir.

Türkiye'de bir müddetten beri bu acı ihtarlar muhatap olmaktadır. Milletimiz millet düşmanlarının ihanetleriyle bu günkü ızdırablı durumuna düşürülmüştür. Sağ ideoloji gayr-i resmî hale getirilmiş, milletimiz sol ideolojiler bataklığına itilmek istenmiştir. Avrupada buhran doğuran sistemler, milletimizin ideolojik yapısına uyumasına rağmen, aynıyla millete tatbik edilmiştir. Gayr-i millî sistem ve onun Türkiye'deki kurucuları, milletimizin ideolojik yapısını tahrib etmek imânını körletmek ahlâkını dejenere etmek suretiyle onu kendi benliğinden uzaklaştırmak istemişlerdir. Düşman içimizden bir takım «BEYİNSİZLER» elde etmiştir. İşte bugün içimizde bu «beyinsizlerin» bulunması ilâhî ihtarların tekrarına vesile olmuştur. Beyinsizlerin varlığına rıza gösterilmesi musibetin, bütün millete şamil olmasına sebeb olmaktadır. Milletin buhranını görmezlikten gelmek buhranın öldürücü çemberi içine cemiyetimizin toptan düşmesine yol açmaktadır.

DEPREM VE İSTİSMARCILARI

Bugün Gediz ve civarında meydana gelen felâketten, millet olarak yüreğimiz kan ağlamaktadır. Bu ızdırablı günümüzde, bugünkü buhranımızı hazırlayan kuvvetler, yeni oyunlar hazırlamakla meşguldür. Gediz'de evi yakılan, yavrusu kocası veya karısı ölen biçâre millet evlâdlarının göz yaşlarının istismarcıları kol geziyor. Evet felâket istismarcıları.. Beynelmillel kuvvetlerin Türkiye'deki temsilcileri de bunların propogandasını yapmaktadır. Gediz'de millet içinde bulunduğu kimsesizlik, çaresizlik ve felâkete uğramış olmanın verdiği garipliğinden istifade ederek beynelmillel teşkilatların propogandası yapılmaktadır. Bir devlet, tebasının her türlü durumunu nazarı itibare alarak, kendisini istikbale hazırlamalıdır. Millet ızdırabının dindiricisi, göz yasının silicisi devlet olmalıdır. Milletimiz Kızıl Haç'ın veya şunun bunun dilencisi durumuna düşemez. Bunca ızdırabı imanla göğüslemiş olan bu millet, buna maruz bırakılmamalıdır. Bizim Kızılay'ımız yıllık kongrelerinde Avrupa'dan artist getirip, balo verip,



Gediz'in 400 yıllık Ulu camii'nin zelzeleden sonraki hali. Ulu Camii'nin de kubbesi elle konmuş gibi yere inmiştir. Cami duvarındaki Muhammed (C.A.S.) levhası gene mihrabın yanında asılı durmaktadır. İlgililerden Ulu camii'nin tarihî tezyinatına uygun olarak yeniden inşa etmelerini isteriz. Deprem felâketzedelerine olan borçlarını ancak böyle ödeyebilirler.

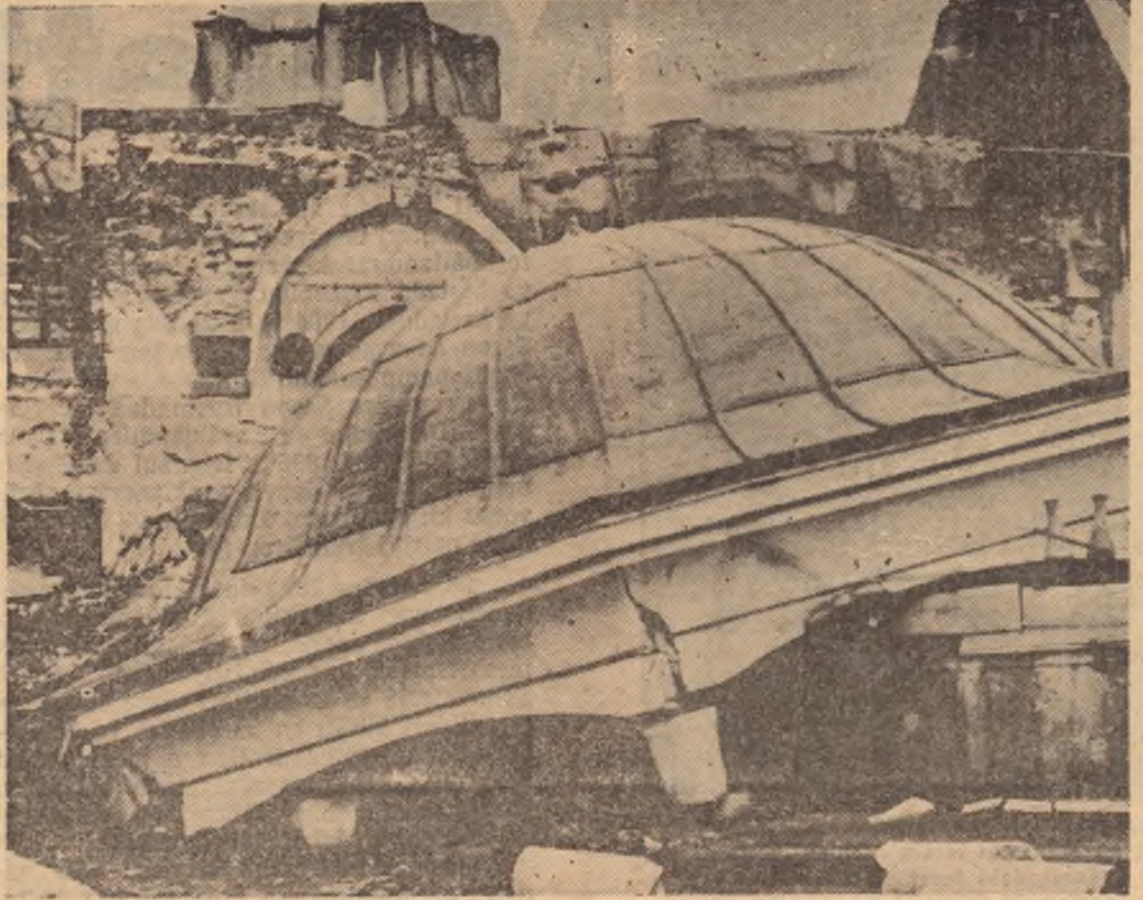
bu millettten topladığı paraları har vurup harman savuracağına, bu felâketli günleri düşünseydi durum, herhalde daha başka türlü olurdu. İktidarlar eğer, Türkiye'deki gayri millî unsurların, milletimizin iktisadi imkânlarını eline geçirmesine müsaade etmeseydi, Gediz'li millet evlâdları Hahambaşının yardımlarına muhtaç hale getirilmezdi. Ve Yahudi dönmelerinin gazeteleriyle Bay David Aseo'nun propagandası yapılmazdı. Devlet kendisini her türlü felâkete göre ayarlamalıdır. Devletin bu gibi zamanlarda derhal seferber edeceği bir fon'u bulunmalıdır. Bugünkü ızdıraplı durumumuzdan istifade ederek, beynelmilel teşkilâtların gönderdiği iki çuval un on kutu süt tozu ile propoganda yapmalarına müsaade edilmemelidir.

Kıbrıs'ta her gün kardeşlerimizin Rum palikaryaları tarafından doğranmasına göz yuman, Türkiye'de harıl harıl hristiyanlık propogandası yaptıran ve Türkleri Anadolu'dan kovma azminde olan Papa emrindeki Kızıl Haç herhalde milletimizin ızdırabının dinmesini yürekten istemez. Nînden Fırata kadar vatamımız topraklarına göz diken beynelmilel Yahudilik, herhalde bu milletin evlâdlarının iniltisine kulak vermez. Ama kimi gafil, kimi hain politikacılar ve iktidarlar, büyük bir acz içinde düşman propogandasına fırsat hazırlamışlardır.

DEPREM, MOSKOFULAR VE TRT

Bunlara Türkiye'deki emperyalizmin ajanlarının faaliyetlerini de ilâve etmemiz gerekir. Daha iki gün önce halkın imânına, ahlâkına küfreden, milletin evlâdlarını sokak ortalarında kursunlayan, Moskova veva Pekin direktifli millet düşmanları, şimdi güya Gedizliler için yardım kampanyası açıyor. Aynı kampanya bir zamanlar da Zap suyu üzerinde köprü yaptırma meselesinde ortaya çıkarılmıştı. Ama sonunda köprünün Barzani'ye silâh kaçırarak ihen yaptırıldığı anlaşıldı. Şimdi açtıkları kampanya ile de daha iki gün önce işledikleri cinavetin unutturulmasına gayret sarfediyorlar. TRT ise, bütün bu ihanet faaliyetlerine hoparlörleriyle iştirak etmevi vazife addediyor.

Gediz'de bir deprem olmuştur. Binlerce ev yıkılmış, bini aşkın insan, kimi yaralı, kimi enkaz altında kalarak ölmüştür. Herkes muzdariptir. Herkes gözü yaşlıdır. Bu çaresizlik içerisinde son ümid,



Ecdadımızın kanlarıyla yoğurduğu topraklarımız en güzel sanat eserleriyle süslenmiştir. Taş taş üzerinde hiç bir şeyin kalmadığı Gedizde cami kubbelerine hiç bir şey olmamıştır. Duvarların çökmesine rağmen, kubbelerin üzerindeki hilâller; ifade ettikleri mânânın ebediyete kadar devam edeceğini müjdelere gibidirler...

son çare dua etmektir. Genç ihtiyar herkesin dilinde, her çaresizin son mercii Allaha yönelen iltica vardır. Yıkılan kubbeleri hıçkırıqlarla seyreden aksakallı dedeler O'na yönelir, O'na yalvarır.

TRT KAZAZEDELERİN ELEMİNE KAYITSIZ KALMIŞDIR!

Edirne'den Hakkari'ye kadar bütün millet Gediz'deki kardeşlerinin ızdırabıyla yanarken, TRT, her günkü eğlence programlarında bir değişiklik yapmadı. Garbın çılgınlıklarını milletin kafasını patlatırsa sına mikrofonslarından aksettiren TRT felâketli günlerimizde bile, bu iğrenç duruma ara vermedi. Gediz'de her saniye deprem olurken, millet yağmur altında saklanacak bir çadır dahi bulamazken TRT mik

rofonları, tatlı nağmeleri yansıtıyordu.

TRT GÖREVLİLERİNİN SAYGISIZLIĞI

Bu TRT denen müessese kimin müessesedir, bilinmez. Zelzele haberini verirken bile iki takım arasındaki bir futbol maçının haberi gibi vermektedir. Enkaz altından yeni çıkarılmış, kurtulduğu için Allah'a şükreden, kaybettiği yavrularından haber soran bir kadına, zelzele nasıl oldu? Neredeydiniz? Önceden haberiniz oldu mu? Gibi gülünç sorular sormaktadır.

Bir zelzele ile anasını, babasını, desteğini kaybeden, direği yıkılan bir insan hemcinslerine ne hatırlar? Anasını, babasını ve kocasını kaybettikten başka, bir de yaralı bulunan, biçarenin, sorguya çekilmesine hangi vicdan müsaade eder? Feryad, figan ve hıçkırık içindeki biçarenin yanına varıp; kendisini tek teselli kaynağı olan Allah lafını dilinden düşürmeven muzdaribi kimin sorguya çekmeğe hakkı vardır? TRT'nin güya vazife yapıyorum diye heyecam tahrikciliğine nasıl müsamaha edilebilir?

Türk Milletinin an'anesinde, terbiyesinde ve mübarek dininde yakını ölmüş ferde yaklaşmanın bir usulü, bir edebi vardır? Hiçbir amme vazifesi ızdırab içinde kıvranan bir hastaya «Deprem kaçta oldu? O sırada ne yapıyordun? Sizin aileden kaç kişi öldü?» gibi sualler sormak hakkını veremez.

Bu sualleri sormanın hiç bir pratik faydası yoktur. Zira depremden kaç kişinin öldüğü kaç kişinin yaralandığı, depremin ne zaman duvulduğu bilinmektedir. İniltisi yürekler ürperten bir yaralıya bu mânâsız soruları sormak sadece halkın hevesini sömürme yaramaktır. alâkasızlığını ortaya koymaktadır.

Baştan sona bozuk ve gayri millî olan bu sistem halkın eliyle ve demokratik yollarla millileştirilmedikçe TRT'nin bir yabancı radyo gibi çalışması tabii bulunmadır.

Gediz depreminde ölenlere Allahın rahmetini dilerken, mill buhran dindirilmediği takdirde bütün toplumumuzu bekleyen tehlikenin Gediz'i bekleyen Tehlikeden farkı olmadığını unutmayalım.



Başımıza gelen her felâket, aziz milletimizce, ihtarı ilâhî olarak kabul edilir. Zelzele Gediz'lileri isyana değil, Allah'a daha çok bağlılığa sevk etmiştir. Hiçbir sosyalist istismar hareketi, bu samimî imanı bozamaz.



Masonluğun İmparatorluğumuz üzerinde iktidar kazanmasını temin edenlerden Enver Paşa. Ordumuzdaki tecrübeli kurmay subaylarının başını yedi. Cihan Harbinde bütün Osmanlı ordularını Almanlara teslim ederek en büyük ihanetini işledi.

— ERMENİLER —

Osmanlı Devletinin tebası olan Ermeniler uzun yıllar huzur ve refah içinde yaşadılar. Tanzimattan faydalanan Ermeniler ihanet için daha geniş haklar elde ettiler. Vezir ve senatörlüğe kadar yükselen Ermeniler oldu. Bu andan itibaren, Ermeniler kaynaşmaya, rahatsızlık çıkarmaya, hatta İmparatorluğa kafa tutmaya başladılar. Kendi halinde ve imparatorluğa bağlılıkta uzun yıllar sadakat gösteren bu milletin yavaş yavaş değişmesinin, ihtilallere ve katliamlara girişmesinin elbetteki çok önemli sebepleri vardı. Bu sebeplerin kısa ve ilmi ifadesi: Birbirine zıt olan ideolojilerin çarpışmaya ve çatışmaya başlamasıdır.

Ermenilerin ilk önce Ruslar tarafından kışkırtıldığı tesbit ediyoruz. Ruslar, Berlin Muahedesi'nin 61. maddesine dayanarak, Erzurum, Diyarbakır, Sivas, Harput, Van ve Bitlis gibi nüfusunun % 80 den fazlası müslüman olan illerimizde Ermeniler lehine ıslahat yapılması için Bâb-ı Ali'ye baskı yaptılar. Rusların bu hareketleri şüphesiz ki ermenileri çok sevdiklerinden değildi. Nitekim 19. Asrın sonlarına doğru Ermenilere en büyük zulmü Ruslar yapmışlardır. Çünkü Ermenilerden faydalanarak Osmanlı İmparatorluğunu, ve onun bayrak tarlığını yaptığı şerefli ideolojiyi parçalamak plânları suya düşmüştü. Ermeniler Rus silâhlarını tekrar Ruslara çevirmişlerdi. Halbuki Bulgaristan Sırbistan gibi Balkan eyaletlerinden yüz görmeyen Rusya, Ermeniler vasıtası ile İskenderun körfezinden Akdenize ve Basra Körfezine inmek istiyordu.

19. Asrın sonlarında Ermenileri açıkça destekliyen zalim devlet İngiltere idi. O zamanki İngiliz Başbakanı Gladstone Avam Kamarasında Kur'an-ı Kerim'e hakaret eden, Türkleri Avrupa'dan Asya'ya sürüp Anadolu'da hilâl yerine haç'ı hükümler kılmayı Hristiyanlar için kutsal görev kabul eden bir millet düşmanı idi.

Demek ki İngiltere; ideolojisinin devam etmesi için, Osmanlı'nın ve Osmanlı'nın mensup olduğu şerefli ideolojinin devam etmemesi gerektiğini anlamıştı. İşte İngilizler sırf bunun için Ermenileri destekledi.

1886 da İsviçre'de Hınçak Ermeni Cemiyeti kuruldu. Mensuplarının çoğu komünist olan bu cemiyet Osmanlı ermenilerini teşkilâtlandırarak devlete karşı kışkırtmaya başladı. Ermeniler yer yer ayaklanmaya başladılar. 1894 te Siirt-Muş arasındaki Sason da ayaklanan Ermeniler yüzlerce Müslümanın kamna girdiler.

Ermeniler Sason isyanından bir ay sonra Diyarbakır'da ayaklandılar. Daha sonra 30 Eylül 1895'te İstanbul da «1. Ermeni patırdısı» denen ayaklanmayı görüyoruz ki; ayaklanan Ermenilerin lideri Ermeni patriği İzmirliyan idi.

26 Ağustos 1896 da «İkinci Patırdısı» denen isyan hareketide Kumkapı'daki Ermeni Patrikhanesinden başladı. Asiler Ermeni Devleti kurmak istiyorlardı. Fakat Ermenilerin ve Ermenileri idare edenlerin giriştikleri bütün bu hareketler ve başkaldırmalar Abdülhamit Han'ın ince zekâsı ve politik dehasıyla zamanında bastırıldı. Etrafa yayılıp diğer zalim kuvvetlerin hâdiselerden faydalanmaları önleni.

Ermeni tehlikesini bertaraf edip ondan uzak kalmak için Fransa-Rusya ve İngiltere'yi birbirinden ayırmaya muvaffak olan Abdülhamid Han bütün dikkatleri üstüne çekiyordu. Millet düşmanları Abdülhamid'in her patırdıya papuç bırakmaya çağını anlayınca kaleyi içten fethetmenin Abdülhamit'i ortadan kaldırmanın ve bütün bunları yapabilecek satılık, usak ruhluların ele geçirmenin yollarını aradılar.

21 Temmuz 1905 BOMBA HADİSESİ

Bu hadise, sadece Doğu Anadolu'da Ermeni Devletinin kurulması için, tertiplenen bir hadise değildir. Abdülhamid Han'ın ölümünü isteyenler yalnız Ermeni komitacıları değildi. Madem ki hadisenin plânları tamamen Avrupa'da hazırlanmış, tesbit edilmiş, madem ki suikastın elebaşları arasında Samoil Kayın, Romina Kayın, Konstantin Kabulyan, gibi Rus Ermenileri ile Belçikalı Jorris ve karısı Anna vardı, ve madem ki Abdülhamid'in yaşaması, İngiltere, Rusya, Fransa ve diğer zalim devletlerin işine gelmemekteydi, öyle ise Bomba Hadisesinde Ermenilerden başka daha birçok kuvvetlerin parmağı var demektir.

Bu hadise ile padişah öldürülecek, İstanbul'da geniş katliamlara girişilecek, önemli müesseseler tahrib edilecekti. İmparatorluğun belkemiği olan İstanbul iyice tahrib edilecekti. Neticede zalim devletler İstanbul'a hücum edip asırlardır bekledikleri ve bugün bile beklemekte oldukları büyük nimete konacaklardı. Bir ideoloji yıkılacak, bir imparatorluk tarihe karışacaktı. Çok şükür ki Padişah Seyhülislâm'la konuşmaya durunca iş değişti. Bomba patladı. Ölenler öldü. Olay yerinden uzakta olan Abdülhamid Han ise selâmette idi. Millet düşmanları bu tertipleriyle de bir şey kazanamadılar.

Bomba meselesini geçerken belirtilmesi gereken bir şey var. O da bu milletin olduğunu söylediği halde bomba hadisesini öven ve Ermeniler, Yahudiler, Fransızlar, İngilizler, Ruslar muvaffak olmadı diye üzülenlerin varlığı. İşin daha garip tarafı Ermeni, Yahudi komitacılarından daha hain, zalim olan bu adamlar bugün bile müslüman Türk çocuklarına vatansever, milletsever olarak tanıtılıyor. Bu milletin radyosunda, mektebinde, meydanında bu gerçek vatan hainlerine, methiyeler diziliyor. Abdülhamid Han gibi vatansever bir Türk Padişahına tuzak kuranlar için «Ey şanlı avcı, dâımı bîhûde kurmadın»

«Attın fakat yazık ki yazıklarki vurdun!» diye alkış tutan Tevfik Fikret bu hainlerden biri değil midir?

YAHUDİLER

19. Asrın sonlarına kadar Yahudiler ihanetlerini sinsi bir şekilde yürütmüşlerdi. Zaman zaman devletin önemli mevkilere kadar yükselmiş, saraya, tercüman, doktor kâtip maliyecilerle sızmaya muvaffak olmuşlardı. Fakat 19. Asrın sonlarında Yahudiler de işi iyice azıttılar. Yıllar boyu içlerinde taşıdıkları kirli emellerini dışa vurmadan çekinmediler. Rejime açıkça kafa tutmaya başlamaları bu yıllarda olduğu gibi, Filistin'i açıkça istemeye cür'et etmeleri de, bu yıllara raslar.

Osmanlı demiryollarından 2 milyar Türk lirasının üstünde bir para vuran azılsiyonist Yahudi Baron Hirtch 1895 yılında ölürken, servetiyle yeryüzündeki Yahudilere bir yurt bulunmasını vasiyet etti. Yahudilere bir yurt bulmak ve bilhasna dünya Yahudilerini Filistinde toplamak için 1891 de bir de cemiyet kuruldu. Bütün dünya Yahudilerinin Filistine yerleşmesi gerektiğini savunanların başında Macar Yahudisi Teodor Herzel vardı.

1897 de İsviçre'de bir Yahudi kongresi toplandı. Bazı şehirde 204 üyenin istiraki ile toplanan bu kongrenin aldığı 6-nemli kararlardan biri de «Filistin de bir Yahudi yurdu kurulması» idi. Fakat Filistin'i ele geçirmek Osmanlı İmparatorluğu'nu bu imparatorluğun bağlı olduğu kültür, iman ve ideolojiyi yıkmaya bağlıydı. Bu gerçeği iyice bilen Yahudiler; önce Abdülhamid Han'ı kandırıp F' rebilmenin yollarını aradılar. 1898 de Alman İmparatoru 2. Wilhelm Kudüs'te Teodor Hertzel'e teminat verdi ve «benim yardımlarıma güvenebilirsiniz» dedi. Kudüs'ten İstanbul'a gelen T. Hertzel, II. Wilhelm'in ve daha sonraları Alman Büyük elçisinin tavassutu ile Abdülhamid'in huzuruna çıktı. Teodor Herzel Abdülhamid'le konuşmalarını, tekliflerini ve Abdülhamid'in verdiği cevapları hatıralarında gayet açık olarak anlatmıştır.

Teodor Herzel Filistin'i elde edebilmek için Abdülhamid'e 200.000 altın teklif etmiştir. Fakat Filistin'i elde edebilmek şöyle dursun Yahudilerin Filistine göç etmelerine bile müsaade alamamıştır. Üstelik Abdülhamid Han'ın «Vatan para ile satılmaz» sözünün yüzünde bir şamar gibi sakladığını hissetmiştir.

Bütün imkânları zorladıktan sonra nihayet Yahudiler şuna karar verdiler: Abdülhamid tahttan indirilmedikçe, Abdülhamid'in tabii olduğu rejim değiştirilip devlet idaresi hain ve gafillerin eline geçmedikçe Yahudi meselesini çözmek imkânsızdır. İşte bu kanaatten sonradır ki dünyanın parasına, politikasına ve basımına hakim olan Yahudiler ihanetlerini iyice artırdılar. Yahudilerin, Abdülhamid aleyhinde olan kuvvetlerin ve şartların bütününü birleştirme yoluna gitmeleri, bu günkü komünistlerin «birleşik cephe» taktiğine benzer amansız bir politikaydı.

lenen ART

İhanet

—İNGİLTERE FRANSA VE RUSYA—

ÜÇLÜSÜ

— İNGİLTERE —

İngiltere, İslâm'ın amansız bir düşmanı olduğunu her fırsatta göstermiştir. Türklerin Avrupadan Asyaya atılmasını, İslâmın susturulmasını Hristiyanlar için mukaddes bir vazife savan İngiliz başbakanı Gladstonu ve Avam Kamarasında Gladstonu alkışlayan yüzlerce İngiliz milletvekilinin pis çehrelerini gözlerimizin önüne getirelim...

19. Asrın sonu ve 20. Asrın başında İngiltere kara ordusu hariç diğer yönlerden dünyanın en kuvvetli devletiydi. Doğuda ve uzak doğuda ham maddeleri bakımından zengin olan ülkeler İngilterenin sömürgesiydiler. Sömürge memleketlerin bir kısmı Osmanlı İmparatorluğuna komsu idiler. Bir kısmı da; hem Osmanlı İmparatorluğuna yakın hem de Osmanlı devletini ve himayesini, İngilizlere tercih edecek durumda idiler. Bu stratejik mevkiinden ve genişleme kabiliyetinden ötürü Osmanlı İmparatorluğunun varlığı İngilizleri ürkütmekte idi.

Hindistan ve uzak Arap ülkeleri İngilterenin sömürgeleri olmalarına rağmen İngilizlere ısınmış değillerdi ve sık sık isyan ediyorlardı. İngiltere; bu yerlerdeki zenginlikleri soymakta ve insanların dejenera etmekte zorluk çekiyordu. İngiliz kültürü ve İngiliz düşüncesi sık sık protesto ediliyordu. İngiltere başarısızlığının sebebi, Osmanlı İmparatorluğunun varlığında, Abdülhamid Han'ın hilâfet politikasında buluyordu. Öyle ise herşeyden önce Abdülhamid'i ve O'nun politikasını yıkmalıydı.

1906 «Akabe meselesi» İngilizlerin Mısır ve Arabistanı Osmanlı imparatorluğundan ayırma siyasetinin neticesidir. Bu siyaseti gerçekleştirmek için Vehhâbileri ve Küveyt şeyhi şeyh Mübarak'ı destekleyip Osmanlıya karşı kışkırttılar. Vehhâbi-



Balkanlarda; Sırp, Bulgar ve Arnavutlarla beraber çalışan, Masonluğun dümen suyunda yürüyen Resneli Niyazi. Bu çetecinin imparatorluğumuza başkaldıran âsilerden ne farkı vardı?

ler ve şeyh mübarek Halifeye ve halifenin tayin ettiği emirlere isyan ettiler. Asiler stratejik ehemmiyeti olan Akabe kalesini elde etmek istiyorlardı. Miralay Rüsdü Bey Akabe kalesini Araplardan teslim alınca, İngilizler çevredeki bedevi şeyhlerine para ve silâh yardımı yapıp Akabeye saldırttılar. Akabe gibi önemli bir körfezi ellerinde tutup, Arap yarımadasına buradan hakim olmak isteyen İngilizler isteklerinde muvaffak olamadılar.

İngiltere 1907 de Rus - Fransız gizli askeri ittifakına iştirak ederek Osmanlı İmparatorluğuna kesin bir cephe aldı. (Devamı gelecek sayıda)

Yahudilerin bu politikayı tezgâhladıkları yıllara kadar, çocukluk devresinden kurtulmamış olan, kadrosuz, disiplinsiz ve metotsuz meşrutiyet hareketi kısa zaman da kadrolu, metodlu ve disiplinli bir manzara arzetti. Bütün bunlar kendiliğinden doğuvermiş hadiseler değildi.

TEODOR HERZEL'İN İHANET PLANI

Bu politikanın ana hatlarını Teodor Herzel, Hatıratının 1900 yılının 18 Martın da yazdığı bölümünde şöyle anlatır:

«Simdi bundan sonraki adımımızın ne olacağını düşünüyorum. Türkiye aleyhinde çalışmaya mı başlamalı? Efkâr-ı umumiyyede mevkiimiz pek kuvvetli değil, ayrıca elemanlarımız da zayıf.

Hâlen bir tek plân aklıma geliyor. Türkiye'nin içinde bulunduğu şartlar hergün biraz daha kötüye gidiyor. Sultan'a karşı bir kampanya açmalı, bu iş içinde sürgün edilmiş prensler ve jön Türklerle temas kurmalı, aynı zamanda Yahudi sosyalistlerini faaliyete geçirip Avrupa devletlerinin Yahudileri kabul etmesi hususunda Osmanlı Devletine baskıda bulunmalarını sağlamalı.»

Beynelmilel Yahudiliğin T. Herzel tarafından açıklanan bu plânı yavaş yavaş tatbik safhasına kavuştu. Yahudilik bütün fesat şebekelerini, hain ve zalim kuvvetleri teşkilâtlayarak yıkım faaliyetini artırdı. Gafillerin ve uşak ruhlu kimselerin de iştirak ettikleri bu yıkım hareketi merhaleler katederek 31 Mart 1909 a kadar geldi. Beynelmilel güçler 31 Martta milletimize en büyük darbevi indirdiler. T. Herzel bu neticeyi ta 1902 de kestirmişti. O. 17 Şubat 1902 deki hatıratında şöyle diyordu:

«Muhtemelen ileride ben bu imtiyazı elde edeceğim, bunun ne zaman olacağı daha belli değil. Belki de Türkiye «Kuvvetler» tarafından taksim edilmeden ele geçiremeyeceğiz.»

T.Herzel ergeç muvaffak olacağını biliyordu. Çünkü 18 Mart 1900 de kurmuş olduğu plân, tatbik safhasına konmuştu. A. Hamid düşmanlığı Avrupa'da had safhadaydı. Jön Türkler ve Adem-i merkezîyetçiler, Yahudi, Ermeni, Arnavut komitacıları ile Paris'te biraraya geldiler. 4-9 Şubat 1902 de Paris'te «Osmanlı firarileri» kongresi toplandı. Kongre Başkanlığına gürcü çocuğu Prens Sabahaddin getirildi. T.Herzel'in plânladığı hususlar kongrenin kararı olarak bütün dünyaya ilân edildi.

Osmanlı İmparatorluğunun «kuvvetler» tarafından taksimi ve Osmanlı İmparatorluğunda milliyetlere göre ayrı ayrı devletlerin teşekkül etmesi, adı geçen kongrenin almış olduğu son derece mühim kararlardan ikisidir.

Mason ve Yahudiler içte ve dışta gayri memnun kimseleri ve grupları Abdülhamid'e karşı birleştirmeyi başardıkları gibi; Abdülhamid'in tahttan indirilmesiyle çeşitli ırkların ve ideolojilerin ayrılmasında teminat altına almış oldular. Böylece o, muhteşem yapı çöktü.



İstanbul'u Hareket Ordusu yaftasıyla bastıran Mahmut Şevket Paşa görülüyor. Bu ordu İslâm'a ve Türk'e düşman olan bütün hainlerin toplandığı bir sürü idi.

EMPERYALİZMİN BEYİNİ SIONİZMDİR

Cemiyet hayatında (4) ahlâk ve dinin tesirleri de son derecede azalmış olduğundan, cemiyette hakim kuvvet olarak sadece ekonomi kalmış bulunmaktadır. Bu zaruret ise cemiyeti şirketlerin menfaatine tabi hâle getirmiştir. Böylece liberalizmin zaruri neticesi olarak, cemiyetin taksimi, idaresi, siyaseti ve her şeyi, şirketlerin eline geçmiş bulunmaktadır.

Bu açıklamalardan sonra, Amerika'daki kapitalist ekonominin ideolojik yapısını görebiliriz: Ekonomide, büyük şirketleri ve sermaye gruplarını sayalım. Demir çelik endüstrisi ve harp sanayiinde Bernard Baruh'un iştirak ettiği şirketler petrol sanayiinde, D. Rockefeller ve şirketleri, Buğday ticaretinde Dreyfus, sermaye piyasasında, Morgan ve şirketleri, Amerikan ekonomisine hakim bulunmaktadır. Bu hakimiyet cemiyetin bütün kademelerinde kendini huzursuzluk, buhran ve emperyalist harpler olarak hissettiriyor. Görülüyor ki, Amerikan ekonomisi üzerinde, hakimiyet kuranlar, isimlerinden de anlaşılacağı üzere bir avuç Yahudidir. Gerçekte Kapitalizm, Sion emperyalizminin maskesidir. Yahut emperyalizmin beyni Sionizmdir.

Dünya üzerinde Amerikan politikasının görüldüğü her hadiseyi ancak bu prensip aydınlatır. Amerikan kapitalizmi, Sionizmin maskesidir. Şimdi emperyalizmin öteki yüzüne geçebiliriz.

KOMÜNİZM VE EMPERYALİZM:

Komünizm emperyalizmin en vahşi ve gaddar yüzünü teşkil eder. Yüksek ve medeni bir milletin, insanlığın gözleri önünde yok edilmesi cinayetini emperyalizm kelimesi anlatmakta aciz kalır.

Müslüman Türkleri ortadan kaldırma hareketinin zamanımızdaki adı, Komünizmdir. Komünist memleketlerde, memleketin hakimi Komünist Partisidir. Kızılordu ve devletin bütün kademeleri partiye bağlıdır. Komünist Partisi memleketin kaderine hakim vaziyettedir. Siyasî, askerî ve malî iktidar Komünist Partisinin elindedir.

Şu halde komünist emperyalizmin başı komünist partisidir, demektir. Mesele bu kadarla bitmez. Şu sualinde cevabını bulmak gerekir. Komünist partisinin ideolojik yapısı nedir? Daha evvelce de gösterdiğimiz gibi, Komünizm gerek nazariyesi ve prensipleri ve gerekse hareket teorisi, Judeo Grek Talmudik menseldir. Ayrıca Komünist Partisinin kontrolü sionist şeflerin elinde bulunmaktadır. Komünist partisinin tarihi bunun delilleriyle doludur. Şu halde Komünizm, Sionizmin maskesidir. Yahut, emperyalizmin beyni Sionizmdir.

Bu son netice de emperyalist harplerin izahında çok kıymetli bir tahlil vasıtasıdır.

EMPERYALİZM VE HARPLER

Bu bölümde Çin'in Komünistlenmesi, Kore ve Vietnam harplerini, Çekoslovakya'yı inceleyecek ve çıkan dersleri millette içinde bulunduğumuz şartlara göre değerlendireceğiz.

Çinin komünistlenmesi ve saklanan gerçekler:

Çin asırlar boyu imparatorlukla idare edilmiş bir millettir. Emperyalist bir kültüre ve kadroya sahipti. 1911'deki ihtilâlle devrilen İmparatorluk, bir mason olan Sun Yat Sen tarafından yıkılır ve cumhuriyet idaresi kurulur. Bu sıralarda Çin'de komünizm filizleniyordu. Sun Yat Sen'in ölümünden sonra Milliyetçi Parti Can Key Sek yönetiminde Çini idareye başladı (I) Milliyetçi parti hükümeti Amerika ile ittifak halinde idi. Bu hükümet Stalin'in desteklediği Çin komünistleri ile mücadele etmekte idi.

II. Cihan Harbinde Çin Amerika safında harbe girdi. Bu sırada komünistler

güçlenmişlerdi. Harbin meydana getirdiği tahribat çoktu. Komünistler mevcut kuvvetlerinin ancak %10'unu harbe ayırmışlar, bütün kuvvetleri ile propoganda etmeğe ve teşkilatlanmağa gayret ediyorlardı, neticede yorgun Can Kay Sek Kuvvetleri yorulmamış ve çoğalmış komünist kuvvetleri karşısında duraklamağa başladı.

Çin komünistlerini başlangıcından beri Hans Neuman, Bluecher Galen, Rogachhaft, Michael Barodin, Besso Lominadse Josef Pagdny gibi beynelmînel Yahudilerin yönetimi altında bulunuyordu. Diğer taraftan Amerikan Hükümeti, Milli Hükümet'e gerekli silâh yardımı yapmadıktan başka Marchall misyonu Can Kay Sek'i Komünistleri merkezî hükümete ortak olarak kabule zorluyordu. (2) Bütün bunlara şu ihanette eklendi. «Yaltada yapılan gizli anlaşmada Roosevelt Çin topraklarını, kendi sanki malı imiş gibi komünistlere peşkeş çekiyordu.» (3) «Roosevelt Yalta'da Kuril adalarını, Çin limanlarını, Dairen ile Port Arthur'un kontrolünü gizlice Staline verdi ve Can Kay Sek'in bu fedakârlığı kabul etmesini istedi.» (4)

Yukarıda zikrettiğimiz vesikalar göstermektedir ki gerçek emperyalizm yani sionizm, kapitalizmi de komünizmi de kendi emellerine uygun olarak kullanıyor ve is-



Yeryüzündeki bütün insanlığın mes'ulü, beynelmînel sionizmdir. Asrımızda insanı köleleştiren her türlü bâtıl sistemin temelinde tevat yatar. Sionizm; mücadelemizle, gelişmelerini yitiren kaktüs ağacına dönecektir.

tismar ediyor. Birbirine düşman görünen kuvvetlerin, bir milletin yokolması bahis konusu olunca, yani emperyalizmi tesis etmek meselesi ortaya çıkınca beraberce hareket ettiğini görüyoruz.

Komünizmin, Kapitalizmi inkâr ettiği yalanı iflâs etmiştir. Kapitalizm de Komünizm de Sion emperyalizminin maskesinden ibarettir. Çin Sionizmin Dünya hakimiyeti namına, Komünistleştirilmiştir.

Bu gerçeği nazik bir lisanla ifade eden, Can Kay Sek'in sözlerini de aşağıya alalım:

«Ortada kat'i bir şey var. Bu da Amerikalılarla bizim işbirliğimizin elzem olmasıdır. Müsterek düşmana karşı muvaffak olmak için bu, tek çaredir. Gönül isterdi ki Amerikalı dostlarımız bu fikri yanlış anlaamsınlar. Meselâ dört ay evvel Çin'in selâmeti aleyhine, komünistler hesabına çalışan casus şebekeleriyle işbirliği yapan ve bu hücrelerin faaliyetlerini gizlemeğe çalışan MASON locaları kapattım ve bu vatan hainlerine icap eden cezalar verildi. Fakat beni şaşırtan nokta, bazı Amerikan resmi mahfillerinin bizim dahili işlerimiz olan bu meseleyi protesto eder mahiyetteki beyanlarıdır.» (5)

Şu gerçek bütün sağıcının dikkatini üzerine toplamalıdır. Haksız gayri-millî ve gayri insanî her sistem emperyalizme dönüşür ve sionizmin maskesi ve masası olur. Koskoca Çin kıtasının emperyalizmin tuzağına düşmesi bu gerçeği açıklar. Çin komünizm bataklığına emperyalizmin beyni SIONİZM tarafından itilmiştir. Bu bakımdan Emperyalizmle gerçekten mücadele sionizmden ayrılmaz. Emperyalizmle mücadelede, emperyalizmin hiç bir nevi sionizmden ayrılmaz. Emperyalizmle mücadeleyi, sionizmle mücadeleye sevkemeyenler, emperyalizmin oyununa gelmiş bulunuyorlar.

Emperyalizmin bünyesinden doğan bu gerçekleri, başka harplerde de görmekteyiz.

KORE HARBİ VE GERÇEK EMPERYALİZM

Bilindiği gibi, II Cihan Harbinin bitimi ni müteakip Japonlar işgal ettikleri yerleri Amerikan, Çin, Rus kuvvetlerine teslim ediyorlar. Ve Japon istilâsına uğramış yerler, yeni sahiplere teslim ediliyordu. Fransa, Almanya, İtalya, Avrupa da nasıl Alman kuvvetlerinden temizlemişse, Asya da Japon kuvvetlerinden öylece temizleniyor. Bu memleketlerde yeni hükümetler kuruluyordu. (Devamı gelecek sayıda)

(1) Çin tarihinde, bütün hükümetler emperyalist bir kültürün araçları oldukları için daima emperyalist bir politika takip etmişlerdir. Bu bakımdan Türk aleyhtarlığı ve emperyalist olmak yönünden Can Kay Sek ile Mao arasında fark yoktur.

(2) Rus - A.B.D. Dünya Mücadelesi - James Burnham. Shf. 72, 94. Nebioğlu Yayınevi, İstanbul.

(3) Rusların Asya Siyaseti - George Creel. Shf. 5. İstanbul, 1949.

(4) Kızıl Rusya - W.C. Bullitt. Çeviren: H. C. Yalçın shf. 136.

(5) Can Kay Sek'in 1953 Nisanında yaptığı basın konferansı.

MİLLETİN MÜDAFAASI DEVAM EDİYOR

Bu hitabın yapıldığı bir bildiriden çıkarılan müphem bir cümleyi «Devletin milleti koruyamadığı» tarzında genelleştirmek ancak suiniyetin eseridir.

pıldığı bir bildiriden çıkarılan müphem bir cümleyi «Devletin milleti koruyamadığı» tarzında genelleştirmek ancak suiniyetin eseridir.

Gene özetlemesinde kullandığı «milletin yumruğunu vurduğu ve şahlandığı» ibare ve kelimeleri bildirinin metninde yoktur. Yumruğun sıkılığı, sadece kin ve hıncın ifadesidir, protesto âlâmetidir. Yumruğu vurmak ise tecavüz ve taarruzun ifadesi olup, şahlanmış bir zafer sembolüdür. Bu durumda bilirkşi, tecavüzleri tasvib ettiği müz ve bunları bir zafer olarak alkışladığımız kanaatini telkin için, kasden «yumruğunu vurmak ve şahlanmak» kelimeleri üzerinde ısrar edip duracaktır.

Bilirkşinin, Kayseri hâdiselerini milletin yumruğunu vurduğu ve şahlandığı tarzında bir tavsife giriştiğini iddia ettiği cümlelerin gerçek mânâsı nedir? Bunun sarahatle ortaya çıkarılması gerekir...

«Millet, bu hain sürüsüne, Bursa'da, Konya'da Taksim'de ve sonra da Kayseri'de şiddetle tepki gösterdi. İşte bu tepkiler, hainler sürüsüne karşı milletin, amansız intikam yumruğunun sıkılığıdır. Ve bu tepkiler, hainler sürüsüne karşı milletin adil mahkemelerinin ibretli ve adil kararının tohumudur. Konya ve Taksim hadiseleri gibi Kayseri hadiseleri de milletimizin tahrikçilere karşı haklı ve meşrû cevabıdır. Kayseri hadiseleri dolan bir barajın patlaması kadar tabiidir... Kayseri olayları, millî şuurun haklı protestosudur.»

Yukarıdaki ifadelerde ne yumruğun vurulmasından, ne de şahlanıştan bahsedilmiştir. Bu hareketler sosyoloji ve sosyal psikoloji yönünden tepki olarak vasıflandırılmış ve bu tepkinin temelindeki şuur (iman meşru ve haklı görülmüştür. Bildirimizin ifadelerini sosyolojik bir incelemenin havasından, sokak tahriki basitliğine itmek ilim adamlığı haysiyetine sığmaz.

Bilirkşi bütün bunlara dayanarak Kayseri'de işlenen darp, tehdit, yaralama v.s. C.K. nun suç olarak vasıflandırdığı fiilleri övdüğümüzü iddia etmektedir. Bu iddiasının temeli, bildiriye kasıtlı, yanlış ve tahrifli özetlemesine dayandırılmaktadır. Yukarıda bildirimizin ifadeleri ile, bilirkşinin kasıtlı özetlemesini karşılaştırdık. Ve

bu yanlış özetlemenin çirkin maksadını isbat ettik. Kayseri olayları meşrudur demek, «Kanunun cürüm saydığı bir fiili» övmek midir?

Kayseri olayları tabiri ile Kayseri'de olaylar sırasında işlenen suçlar hiç bir suretle aym olamaz. Kayseri olayları, TÖS'ün Kayseriye varışından itibaren cereyan eden suç teşkil eden veya etmeyen bilcümle olayları, aksiyonları reaksiyonları ihtiva eder. Kayseride işlenen suçlar, ancak Kayseri'de cereyan eden olayların çok ufak bir bölümünü teşkil eder. Bilindiği gibi TÖS'ün Kayseriye varışından itibaren suç olarak tavsifi mümkün olan veya olmayan pek çok vakıa cereyan etmiştir. TÖS'ün kongresinde «Dayanışma Grubu» nun açık komünist propagandası, üyelerin karşılıklı hareketleri gece cami, İmam - Hatip Okulu ve benzeri yerlerde bomba patlatma hareketleri, halkın geceleyin sokağa çıkarak bomba faillerini aramaları, toplanmaları, infiallerini ve protestolarını göstermek üzere toplanmaları, bunu müteakip bazı grupların nümayişe geçmesi, TÖS'ün kongre binaşının basılması v.s. gibi birbirini takip eden ve etkileyen hâdiseler için de bazıları suç, bazıları suç olmayan fiillerdir. Binlerce kişinin protestosu ile protestolarını suç kalıbına döken fertler aynı tarzda mütalea edilemez. Bütün bunlar gösteriyor ki, Kayseri olayları, Kayseri'de işlenen cürümler demek olamaz. Kayseri olayları haklı bir protestodur demek cürümleri övmek olamaz. Zaten bildiride «Hâdiselerin cereyan tarzı ne olursa olsun, Kayseri olayları, millî şuurun protestosudur.» demektedir. Kayseri olayları ile işlenen suçlar ile, milletin haklı protesto saikleri ve bu mânâda Kayseri olaylarından bahis edilmiştir. Bilirkşinin dediği gibi, «Kayseri olayları meşrudur demek, Kayseri olaylarında işlenen suçlar haklıdır, tasvip ederiz demek değildir.

Bütün bunlardan başka da, Kayseri olayları sırasında işlenen suçların tasvibi övülmesi ile ilgili bir ima bulunmadığı gibi, faillerin şahsını ima eden bir kelime bile yoktur. Şu halde, yukarıda verdiğimiz izahatların ışığında katıyetle ifade edelim ki, bildiride övmenin yöneldiği bir suç yoktur ve olamaz.

Bildiride bir suç övülmüş müdür?



Milletimizin içinde bulunduğu her buhranı ortaya seren Mücadele Birliği, çeşitli vilâyetlerimizde konferanslar vermeye devam etmektedir. Yukarıda Mücadele Birliği Genel Başkanı Sayın NECMED-DİN ERİŞEN'i 19 Temmuz 1969 günü İsparta'da önemli konferansını verirken görüyorsunuz.



Mücadele Birliğine Kimler Düşman?

312. maddenin tecrim ettiği husus «Kanunun suç saydığı bir fiilin açıkça övülmesinden» ibarettir. Bildiride bir suça yönelmiş bir övme var mıdır?

Kanunun sarahatli, övmenin açıkça olmasına âmir'dir.

Doktrin övme hareketine birbirine yakın mânâlar vermektedir.

«Medih ve istihsan tabirinden Frs. müellifleri suç teşkil eden bir hareketi tasvip etmeyi ve bunların faillerini tebci ve tazim etmeyi anlamaktadırlar.

(Goyet: Precis de Droit Penal Special. 1939 S. 329 G. Le Poitevin S.Q. eser, C: III, S. 50)

(Traite de la presse, Paris 1902)

«Fikrimizce suçun bu maddi unsurunun teşekkülü için herhalde şahıslarda ihtirasları tahrik etmek, oynatmak, gıcıkla-mak unsurunun mevcut bulunması lâzımdır Metih ve istihzanın suç teşkil edebilmesi daha doğrusu teşekkül edebilmesi için fiilde sarih VEYA ZİMMÎ BİR ÜROPO-GANDA ihtiraslara hitap etmek unsurunun mevcut bulunması her halde lâzımdır. (Manzini S.G. eser C.V. Sahife: 631 ve sonrakiler) Yoksa ihtiraslara hitap etmeyen ve bunları tahrik karakterini haiz bulunmayan mücerret münakaşalar bu suçu teşkil etmezler. Meselâ Fransa'da 1880 tarihinde Rusya Carına karşı Berezowski adlı bir Slav tarafından yapılan suikast dolayısıyla Marseillaise adlı bir gazete şöyle bir cümle yazmıştı: «Yoldaşlar, Berezowski'nin bu eserini nasıl mahkûm etmeli. O Slav olarak kahramanca bir fiil ile ırkdaşlarının intikamını almayı denemistir. Eski devirler, onu veli mertebesine yükseltecekti.»

(Devamı gelecek sayıda)

PIÇ

Geçen sayılarımızda, Ömer Seyfeddin'in ölüm yıldönümü münasebetiyle O'nun bir hikâyesini koyacağımızı bildirmiştik. Mecmuamızın bu sayısında okuyacağınız aşağıdaki hikâye; bir asırı geçen bir zamandan beri aydınlarımızın içinde boğulduğu buhranlara temas etmektedir. Ömer Seyfeddin'in bu nefis hikâyesi sizlere, çevremizde aşağılık duygusu ile millî değerlerine sırt çeviren, gayri millî ideolojilere bel bağlayan nice gafilli hatırlatacaktır. Bu hikâye bizdeki aydın tipinde görülen ideolojik ve kültürel buhranın, bizzat aydınlarımızdaki aşağılık duygusundan ileri geldiğini ortaya koyuyor. Millete, onun imanına

ve onun mücadelesine bağlı olanlar da; bu tip psikolojik hastalıklar görülmez.

Piç hikâyesinde milletini ve dinini dahi değiştirebilecek kadar budalalaşan meşrutiyet aydınlarından biri anlatılmaktadır. Hikâye kahramanı Ömer Seyfeddin'in okul arkadaşısıdır. Ayrıca Ömer Seyfeddin Avrupa taklitçisi her şahsın mazisinde bir leke bulunabileceğini de ısrarla belirtiyor. Bu itibarla okuyucularımız; bundan 60-70 yıl önceki aydın tipi ile zamanımızdaki saç-sakalı birbirine karışmış veya yersiz bir kuruntu ile bir çok makamı işgal etmiş mesuliyetsiz aydının karakterleri arasında bir farkın bulunup bulunmadığını anlamış olacağız.

Ah Mısır. Bazı Türkler oraya eğlenmeye, hava tebdiline giderler! Bilmem o hayata, o manzaraya nasıl tahammül ederler? Ciğerlerine milyonlarca verem mikrobi saldırmış meyvus ve halisiz yatan bir hastanın başucunda hiç eğlenilir, hiç bir yaralının akmış ve daha kurumamış kan selleri üzerinde bâdeler içilir, keyifler çatılır, nâralar atılır mı? Ben, ben mümkün değil bir hafta oturamam. Geniş ve otomobil dolu cadde-ler, heykelli meydanlar, içine girilmez bir kuvvet kala gibi yükselen büyük bankalar, büyük tiyatrolar, peri saraylarını andıran süsülü ve bil-lurlu gazinolar. Hep bu yabancı müesseseler ben-de ağır bir kâbus husule getirir. Gözle görülen her şeyin yabancı olduğunu, yabancılara ait bu lunduğunu düşünmek sinirlerime dokunur. Sokakları dolduran sayılmaz şapkaların zalim ve kurnaz, gaddar ve namussuz gölgelerine sararmış solmuş gibi boyunları eğri, zayıf mahzun dolaşan sarıklı yerlilere, bu zavallı Arap kardeşleri-me kalbimde derin bir sızı duymadan bakamam. Necip Araplık, yükselmek isteyen Türklüğün kuvvetli ve mukaddes kanadı, orada kendi vatanında esirden başka birşey değildi. Türklerin çekilmesi ile beraber hain ve zehirli bir çekirge, bulut gibi oraya üşüşen Avrupalılar, bu zavallı İslâm memleketine bütün hayat damarlarını ele geçirmişler, doymak bilmez kudurmuş bir açlık la, azgın, bir hırsıyla din kardeşlerimize kanla-rını emip dururlar... Bütün servet, bütün kuvvet, bütün saadet onlarındır. Ben Mısır'da çok sıkı-ır, kendimi âdetâ bir zindanda sanırım. Bu ma-nevi zindandanki mahpus kardeşlerimin arasın-da serbest serbest gezmek hoşuma gitmez.

Daima otele kapanırım. Hakikî bir zindan hayatı geçirir, yıllardan beri düşmanların eline düşmüş olan bu kıymetli vatanın sönmez matem-lerini tutar, elemeler içinde kıvranmaktan acı bir haz duyarım.

Bu sefer de yine kendimi böyle hapsetmiş-tim. Bingazi'deki muharebe'ye karışmak için be-raber yola çıktığımız arkadaş Kahire'de hastalan-mıştı. Doktor on gün istirahat lâzımgeldiğini söyle-di. Onu beklemey mecburdum. Hem Türk düşmanlarının, yani Avrupalıların hâkim bulun-duğu bu yerde, zaten yakalamak için aranan bir Türk'ü, bir kan kardeşimi yalnız bırakabilir miy-dim?

Bu on gün bana on senelik bir kürek cezası gibi geldi. Yatakta duramazdım. Gündüz garso-na gazeteleri aldırır, okur bir koltuğa uzanarak saatlerce adı dünya yüzünden kaldırılmağa çalışılan Türklüğün talihini düşünür ve terlerdim. İşte Asya'daki Türk hükümetlerini zıtiren Avru-palılar, onların din ve şan kardeşlerine, Araplara da saldırmaya başlamışlardı. Bütün Turan, bü-tün Hindistan esirdi. İngiltere Kralı yeniden, Hindistan'daki eski Türk İmparatorluğunun tah-tına oturmak için Mısır müstemlekesinden geçe-ken, şimdi cihan politikasında bir gölge halinde kalan büyük hakanın oğlunu ayağına getirtiyor-du. Türklerle beraber Araplar da eziliyor. Su-dan, Fas, Cezair, Tunus ve nihayet Trablus ve

Bingazi de alınıyordu.

Kalbim, bunları düşünce düşünce dimağında ateşlenen kanımdan, yanmaya başladı. Geceleri uykusuz kalır ve bu ıstırapla balkona çıkar, aşı-ğda idrâksiz bir nehir gürültüsüyle akıp giden ahaliye daldardım. Çokluğu hep şapkalılar, ecne-biler teşkil ederdi. Ara sıra, sanki parlar ve medenî esirliklerinin dehşetini duymuş gibi ne-şesiz ve dalgın geçen tek tük sarıklı ve entarili yerlilere bakarak. Şarkın hakkını istemeyen, hakkı için vurmayan, hakkı için şapkalılar, hak-kı için yakmayan, hakkı için öldürmeyen, hakkı için haksızlık yapmayan azimsiz ve budala ruhu-na «tevekkül»ün granitten ağırlığını kendi omuz-larında, kendi tembel başında hisseder gibi olurdum. Ve birden dudaklarımda Türk şâirinin:

Her zulmü, kahrı boğmaya bir parça kan yeter,
Ey Şark uyan, yeter ey Şark, uyan, yeter...

Evet, bu tevekkül zindanında yaşamak beni hasta ediyordu. Günler geçtikçe daha ziyade asa-bileşiyor, sararıyor, başıma sanki görünmez ok-lar saplanıyordu.

...Yine bir akşam, başım, böyle fena halde tutuşmuştu. Boğulacak gibi oluyordum. Gece ya-rısı yaklaşıyordu «Biraz hava alayım» dedim. Paltomu giyerek sokağa çıktım. Nereye gideceği-mi bilmiyordum. Elektrik ziyalarıyla gündüzden daha aydınlık olan sokaklardan geçiyordum. Ka-dınlar, erkekler, çocuklar, yerliler, yabancılar birbirlerine karışmış, gülererek, oynasarak ağır ve yavaş, akıp gidiyorlardı. Ve üzerlerinde iğrenç, keskin bir fuhuş, bir sefahât kokusu dalgalanı-vordu.

Ben düz ve parlak yaya kaldırımından yürü-yor ve her tarafı görmek için sağımdaki pastacı-ları, tuhafiyeci dükkânlarını, içindekilerini sey-rediyordum. Ötede temiz ve sade bir lokanta gör-düm. Hemen boş demecek kadar تنها idi. Cad-denin kalabalığı beni çok sıkıyordu. Ansızın bir Türkiye lokantasına benzeyen bu تنها yere gir-mek arzusunu duydum. Açık kapısından girdim. «Bir çorba olsun içirim» diyordum. Oturur otur-maz garson geldi. İngilizce ve Fransızca vazıl-mış listeyi vererek ne istediğimi sordu. Okuma-dan :

— Çorba...

Dedim. Ve getirince içmeye başladım. İçer-ken etrafıma bakıyordum. Bütün duvarlar ayna idi. Aynaların üzerinde İngiltere Kralının ve Kraliçesinin, Prensi dö Gal'in büyük mikyasta yapılmış resimleri göze çarlıyordu. Yanlarında baska küçük resimler de vardı. Galiba Mısır'ın ehlamları. Sfenksin vağı boy mezarları idi. Bun-lara dalmıştım. Bu esnada kanıdan bir adam gir-di. Başında büyük ve basır bir şapka vardı. Ga-yet sık ve uzun boylu idi. Garsonun yardımıyla şapkasını ve paltosunu çıkardı. Tâ yanındaki masaya oturdu. Karşısındaki avnada hayâlini gö-rüyordum. Dikkatle bakmaya başladım. Çünkü ben bu cehrevi tanıyordum. Fakat nereden?

O da avnadan bana bakıyordu.

İstanbul'da ve Selânik'te kendileriyle mûna-sehette bulunduğum ecnebleri ve Rumları ak

lımdan geçiriyordum. Bir türlü bunu hatırlaya-mıyordum. Çorbadan sonra iki tabak yemek da-ha yedim. O da bana bakıyordu. Mutlaka o da be-ni tanımak istiyordu. Artık rahatsız oluyor, hal-lolunmayan muammaların karşısında bizi üzen o tatsız sıkıntıya benzer bir şey duyuyordum. Onun da benim gibi sıkıldığını görüyor, rahatsızlığı-nın farkına varıyordum. Nihayet yemeğini bitir-di. Bir sigara yaktı. Kalktı. Paltosunu ve şapka-sını giydikten sonra garsona para ve bahşis ver-di. Dışarıya çıkıyordu. Birden benim masamın önünde durdu. Tavrında âdetâ bir aktör vaziyeti vardı. Adımı söyledi :

— Siz değil misiniz?

— Evet, benim, diye kekeleydim.

Kesik bıyıklarının altından parlak dişlerini göstererek gülüyordu.

— Beni tanımadınız mı?

— Affedersiniz, fakat hatırlıyamıyorum.

— Ben Ahmet Nihad'ım...

Şapkanın altında yabancı ve şarklı duran gözlerini hemen tanıdım. Bu, benim mektep ar-kadaşımdı. Fakat hâli birdenbire bende fena bir tesir hâsıl etti. Kalkıp elini tutamadım. Zoraki gülümsedim. Mısır gibi hiç olmazsa isimce müs-lüman sayılan bir memlekette bir Türk'ün şapka giymesinde ne vardı? Hattâ burada bazı ecnebi-ler bile fes giymiyorlar mıydı? Bozulduğumu an-ladı. Ve aradaki soğuk ve sıkıcı sükûtu yırttı :

— Burada ne arıyorsunuz, gezmeye mi gel-diniz?

Kısaca :

— Hayır, geçiyordum.

Dedim. Tekrar sordu :

— Nereye?

— Bingazi'ye.

— Ooo, kahramanlık ha.. Tebrik ederim. Fa-kat boşuna çalışıyorsunuz. Artık orası yandı. Birden böyle -söylemesi canımı daha ziyade sıktı. İstemiyerek biraz kaba cevap verdim :

— Şapka giyen Türkler öyle sanırlar...

Daha ziyade gülümsedi. Tâ gözlerimin içine bakıyordu. Biraz yavaşça :

— Fakat azizim, ben Türk değilim.

Dedi. Ben şaşladım :

— Türk değilseniz, Osmanlısınız ya?..

— Hayır, Osmanlı da değilim.

— Hiç olmazsa müslümansınız ya?..

— Hayır azizim, müslüman da değilim.

Bütün bütün şaşladım. Onun da gülümse-mesi garipleşmişti...

— O halde nesiniz?

Diye sordum. Ve-yüzüne baktım. Soğukkan-lılıkla cevap verdi :

— Katoliğim ve Fransızım...

Böyle söylemesi sinirlerime dokundu. Biraz acı ve ekşi, alay etmek istedim. Gülmüyor, yal-nız dişlerimi gösteriyordum :

(Devamı gelecek sayıda)

millî kültür lûgatçesi

İSLAM AKAİDİ

Şerh Eden: Allâme S. Taftazanî

9

Telif Eden: İmam Ömer Nesefî

«Ashabıma kötü söz söylemeyiniz. Sizden biriniz, Uhud dağı kadar altını sadaka olarak verse gene de ashabımdan birisinin (ulaşmış olduğunu üçe derecenin) boyuna hatta yarı boyuna ulaşamaz.»

«Allah. Allah. Ashabım hakkında bana konuşmayınız. Allah'tan korkunuz. Benden sonra onlara garazla haklarında kötü laf etmeyiniz. Kim onları severse beni sevdiğinden dolayı sevmiştir. Kim onlara buğz ederse bana buğz ettiği için buğz etmiştir. Kim onlara eziyet eden de Allah'a eziyet etmiş gibi olur. Allah'a eziyet edene ise Allah'ın azab etmesi yakındır.» (1)

Sahabeye ta'n etmek, eğer kat'i delil-tere aykırı ise, küfürdür. Kat'i delillere aykır değilse bid'at ve fiskdır.

CENNETLE MÜJDELENERE ASHABIN CENNETLİK OLDUKLARINA SAHADET EDİLİR

Peygamber (S.A.) in cennetle müjdelediği aşere-i mübeşşere'nin Cennete gireceklerine şahade edilir.

Tirmizî ve A.B. Hanbel'in tahriri ettikleri bir Hadis-i Şerife göre Aşere-i Mübeşşere şunlardır:

1— Ebu Bekr, 2— Ömer, 3— Osman, 4— Ali, 5— Talha, 6— Zübeyr, 7— Abdurrahman İbnü Avf, 8— Sa'd İbnü Ebî Vakkas, 9— Sa'id İbnü Zeyd, 10— Übeyde İbnü Cerrah

(Allah cümlesinden razı olsun)

PEYGAMBERLİK ve VELİLİK

Hiçbir velî asla Peygamber derecesine ulaşamaz.

Peygamberlerin, Allah tarafından verilmiş, üstün sıfatları vardır. Velinin Peygamberden efdal olduğunu iddia eden kimse kâfirdir.

Azgın sofilerin büyüklerinin bir çoğu, Velilik mertebesinin, Peygamberlik mertebesinden efdal olduğunu iddia ederler. Böyle bir iddia kim ve nereden gelirse gelsin buna inanan da kâfirdir.

KUL ve VAZİFELERİ

Kul kendisinden emir ve yasaklamanın kalkacağı bir duruma ulaşamaz.

Bazı sapıklar «kul aşırı sevgiye (aşka) ulaşınca ve kalbi temizlenince (saffileşince), artık onun ibadet etmeğe dinin emirlerini tutup yasaklarından sakınmasına lüzum yoktur» derler. Bu kâfirce bir inançtır. İnsanların en temiz kalbine malik olan Peygamber (S.A.S.) ibadetten taatten vazgeçmiş midir?

Bazı azgın sofiler de «İnsan muayyen bir mertebeye (fenâ fillah'a) varduktan sonra ferdin ibadetine, taatına lüzum kalmaz» derler. Bunun te'vile (2) gelen bir tarafı yoktur. Buna inanan kâfirdir.

NASSLAR ZAHİRİ MANALARINA GÖRE ANLASILIR

Nasslar, Kitab ve Sünnetin hükümleri, zahirleri üzerine hamlolunurlar. Bunların

zâhirinden vaz geçip, batin ehlinin (3) iddia ettiği manalara sapmak İslâm'dan çıkıp küfürle vasıflanmak demektir.

«Kur'an ve Sünnet'in manası gizlidir. Bu gizli manayı ancak ÜSTAD bilir.» demek yanlışdır, sapıklıktır.

NASLARI RED

Nasları reddetmek küfürdür.

Yani Kitap ve Sünnet'in hükümlerini yalanlamak küfürdür.

İNSANI KÜFRE GÖTÜREN DİĞER HALLER HARAMLARI HELÂL SAYMAK

İster küçük, ister büyük olsun haram ve günahı helâl saymak küfürdür.

ŞERİAT İLE ALAY ETMEK

Şeriat (4) ile alay etmek küfürdür.

Çünkü bunlar tezkib aletlerindendir.

ÜMİD KESMEK

Allahu Tealanın Rahmetinden ümid kesmek küfürdür.

Cenab-ı Hak buyurur:

«... Hakikat şudur ki, kâfirler guruhundan başkası Allahın Rahmetinden ümidini kesmez.» (5)

EMİN OLMAK

Allahın azabından emin olmak küfürdür.

Allahu Teala buyurur:

«... Büyük zararı göze alan» (kafir) ler guruhundan başkası Allahın (kulları) hakkındaki azabını (ihmal) ve Te'hir'inden emin olamaz.» (6)

BİR MAHLÜKUN GAYBDAN HABER VERMESİ

Gaybden haber verdiği iddia edilen adamın haberlerini kabul ile o kâhini tasdik etmek küfürdür.

Bu hususta Peygamberimiz S.A.S. buyurur:

«Kim bir kâhine gelir ve onun söyleni tasdik ederse, Allah C.C.'in Hz. Muhammed S.A.S.'e indirmiş olduklarını inkâr ile küfretilmiş olur.» (7)

D U A

ÖLÜLERE YAPILAN DUA

Dirilerin, ölülere dua etmelerinde ve onlar için sadaka vermelerinde ölülere faide vardır.

Peygamberimiz S.A.S. Buyurur ki:

«Müslümanlardan bir gurup bir meyitin namazını kılınca ona şefaet etmiş olurlar.» (8)

DUALARIMIZ VE KABULÜ

Allah C.C. dualara icabet eder ve hacetleri bitirir.

«Rabbimiz buyurdu: «Bana dua edin. Size icabet ve duanızı kabul edevim.» (9)

Duada esas, niyyetin sâdik, hâlis olması ve kalbin huzurudur.

Resûllullah buyurur:

«Allah'a dua ediniz. Kabul edeceğine inanınız. Biliniz ki; Allah gafil ve (dünyaya iyice) dalmış kalpten dua kabul etmez.» (10)

KİYÂMET ALAMETLERİ

H. Muhammed S.A.S. in, kıyâmet âlemlerinden olarak; Deccâl'in (11) Dâbbe-i Arz'ın (12) Ye'cüc ve Me'cüc'ün (13) çıkması; İsa (A.S.) in gökden inmesi ve güneşin batıdan doğması hakkında verdiği haberler haklıdır.

İ Ç T İ H A T

Müctenit (14) bazet hata, bazen isabet eder.

Çünkü Allahü Tealâmn içtihad (15) meselelerinde hükmü birdir ve tayin edilmiştir. Ve bu hususta zannî bir delil vardır.

Eğer muçtehid bu zannî delili bulursa isabet etmiş, bulamazsa hata etmiş olur.

MAHLÜKLARIN FAZİLET DERECELERİ

Beşerin Resûlleri Meleklerin Resûllerinden daha faziletlidir. Meleklerin Resûlleri de Peygamberler hariç bütün beşerden daha efdâldir. Müminlerin umumu ise Meleklerin umumundan faziletlidir.

Tevfik ve vârdım Allahdandır.

(1) KUR'AN, 20/100.

(2) TE'VİL: Bir sözü bilinen anlamından başka bir anlamla yorumlama. Başka mana verme.

(3) BATİNİYYE: Mülhid (dinden çıkmış) lerdan olan Batiniyye; «Şeriat ve dinimizin her zahirinin bir batanı vardır, bu da başkalarına üstün olan kimselerce bilinir.» derler. İleri sürdükleri her iddianın peşine şunu ilâve ederler: «Bu öyle bir ilimdir ki ancak masum olan imam anlatabilir.»

(4) ŞERİAT: Lugatte «geniş yol» manasına gelirse de, istilâhda Din manasına kullanılır. Yani, Cenab-ı Hakkın kulları için koymuş olduğu Dinî hükümlerin tümüdür.

(5) Yusuf Suresi: 87.

(6) El-A'raf Suresi: 99.

(7) Müslim: 39/35. E. Dâvud: 22/21.

(8) Nesâi: K. 21. B. 78-C: 4. Shf. : 62.

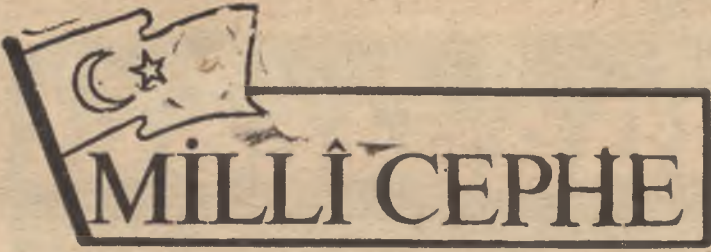
(9) El-Mü'min Suresi: 60.

(10) Tirmizî:

(11) DECCÂL: Hâdiselerde, kıyâmet âlemlerinden olmak üzere iki mesih zikrolunur. 1 — Mesih İsâ. 2 — Mesih Deccâl.

Mesih Deccâl «Yalancı Mesih» demektir. Varid olan haberlere göre Deccâl; bir yalancı, insanları aldatmakta mahir bir sahtekârdır ki; kâfirliği, sahtekârlığı yüzünden belli olduğu halde, bir takım hârikalar göstererek (HAŞA) Allahlık iddia edecek ve en büyük fitne olması da bundan olacaktır...

Devamı 14. Sayfada



MÜCADELE BİRLİĞİNDEN HABERLER

MÜCADELE BİRLİĞİ KONYA'DA MİTING TERTİPLEDİ ve SERGİ AÇTI

Mücadele Birliği Genel Merkezi Konya'da geçtiğimiz Cumartesi günü büyük bir miting ve yürüyüş tertip etmiştir. Son haftalarda komünistlerin giriştiği tecavüz-kâr hareketler milletimizin sabrını iyice taşımıştır. Milletin bu anarşist gruplara karşı çıkması, en normal haklarındandır. Milletin haklarını kıluyan ve milleti her hakkı sızlığa karşı savunmayı vazife bilen Mücadele Birliği'nin mitingi ve yürüyüşü, millet düşmanlarına karşı, milletin en güzel cevabı olmuştur.

Mitingi takiben yapılan olgun yürüyüş, sloganlarla beslenmiştir. Mitinge ve

yürüyüşe İstanbul ve Atyon sancakları ayrıca Ankara, İzmir, Adana ve Gazi Antepli mücadeleciiler iştirak etmişlerdir.

Yürüyüşün sonunda, Mücadele Birliği'nin hazırlamış olduğu «Millet Düşmanlarını Tanıyalım» sergisi açılmıştır.

Geçen yıl Konya'da 100.000 ziyaretçinin takip ettiği miting yahudi aşamı komünistlerin Türkistan'da yaptığı zulümleri en güzel şekilde dile getirmektedir.

Gelecek hafta yürüyüşü, mitingi ve sergiyi bütün fotoğraflarıyla okuyucularımıza takdim edeceğiz.

MÜCADELE BİRLİĞİNİN MAHKEMESİ 10 NİSANDA

Bilindiği gibi Mücadele Birliği geçen yıl Kayseri hâdiseleri dolayısıyla neşrettiği son derece tesirli bir bildirisiinden dolayı mahkemededir. Epey zamandan beri devam eden mahkeme binlerce Konya'lı tarafından dikkatle takip edilmektedir. İçinde bulunduğumuz Nisan ayının onunda Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erışen son müdafasını yapacaktır. Müda-

fa Konyalılar ve bütün vatanseverler tarafından sabırsızlıkla beklenmektedir. Müdafadan sonra mahkeme karara geçecektir.

Malum olduğu gibi, Mücadele Birliği hakkında dava açan savcı Doğan Öz, komünizm suçundan takibata uğrayan ve Toros Dağlarında gerilla talimlerine çıktığı söylenen birisidir.



3 Şubat 1970 gününden beri neşrine devam ettiğimiz Yeniden Milli Mücadele mecmuası şerefli milletimizin tasvibini kazanmaktadır. Mücadeleci gençler mecmuamızın tanıtma faaliyetine devam etmektedirler. Yukarıda Ankara'lı mücadeleciiler kalabalık bir caddede mecmua satışı yaparken görülüyor.

Komünizmi mahkûm

Baştarafı 4. Sayfada

diri, talebe hareketlerinin haklı hududu aştığını belirtiyor. Ve vatandaşların işlerine devamını tavsiye ediyor. Ancak bildiri halâ müphem, halâ kifayetsiz ve hiç bir mânâsı olmayan bir oyalanıştan ibarettir.

Hele, Komünist tecavüzleri ile bunlara karşı girişilen reaksiyonları aynı tarzda görmek sonucu son derece kötü bir yol seçmek demektir. Siyasî iktidarın mesullerine, ve M.G. Kurulu azalarına, komünist leşen memleketlerin hatalarından ders çıkarmak durumunu hatırlatırız.

İSLAM AKAİDİ

Başatarafı 13. Sayfada

Yahudilerin Mesih-i Sâdık olan Hz. İsa'ya ve Hatemül'-Enbiya olan Hz. Muhammed'e kibir ve hasedle küfrederek bütün ümidlerini Mesih-i Kâzib olan Deccâl'e bağlamaları ne acaip bir bedbahtlık ve ne elim bir mahrumiyettir. «Hak Dini Kur'an Dili: C: 6. Shf. 4172»

- (12) **DÂBBETÜ'L-ARZ:** Cenab-ı Hak en-Neml Suresi'nin 82. âyet-i kerimesinde buyurur: «O söz kendilerinin aleyhinde vukua geldiği (ve kıyâmet yaklaştığı) zaman yerden bunlar için bir Daabbe çıkarırız ki bu, onlara insanların âyetlerimize kat'î bir kanaat beslemeler idigini söyler.» Tirmizi, İbnü Mace, Hanbel ve daha bir çok muhaddislerin Ebu Hureyre (R.A.) den tahrir ettikleri bir Hahis'de Resûlullah (S.A.S.) buyurmuşlardır ki: «Daabetü'l-Arz Musa'nın asâsı ve Süleyman'ın mührü beraberinde olarak çıkacak. Mühür ile mü'minin yüzünü parlatacak. Asâ ile kâfirin burnunu kırarak. İnsanlar sofraya toplanacak, mü'min ve kâfir tanınacak» Bu Hadis'e nazaran Daabbe maddî ve manevî harikulâde bir kuvvet ve saltanat ile zuhûr edip büyük bir İslâm devleti teşkil edecek bir insan olmuş oluyor. Ona Daabbe ismi verilmesinin sebebi; kâfilere karşı haşın olacağı ve Allahü Tealaya nazaran onun çıkarılması zor bir şey değil, yerden âdi bir yaratık çıkarmak gibi kolay olduğunu anlatmak içindir. İslâm âlimlerinden bir çokları, bu arada İbnü Ömer (R.A.) «Daabbe'nin çıkması, emrû bil-ma'ruf ve nehyü anil-münker terk olduğu vakittir» demişlerdir. (Hak Dini Kur'an Dili' C. 5. Shf: 3703)

- (13) **YE'CÜC VE ME'CÜC:** Bu hususta Cenab-ı Allah buyurmaktadır: «... hakikat Ye'cüc ve Me'cüc yer yüzünde fesad çıkaranlardır » (El-Kehf Suresi: 94.) «Nihayet Ye'cüc ve Me'cüc (ün seddi) açılıp da her tepeden saldıracakları ve gerçek va'd olan (kıyâmet) yaklaştığı vakit, işte o zaman küfredenlerin gözleri hemen belerip kalacak » (El-Enbiya Suresi: 96.)

Ye'cüc ve Me'cüc arabcaya başka lisanlardan geçmiş olan yabancı kelimelerdir. Bunların ne olduğu hususunda pek çok ve çeşitli fikirler ileri sürülmüştür. Fakat İslâma göre; aslı ve nesebi belirsiz, din ve millet tanımaz yaratıklardır ki, onların ortaya çıkışı kıyâmet alametlerindendir. Âyet-i Kerimede zikredildiğine göre, yer yüzünü fesâda vereceklerdir (Hak Dini Kur'an Dili. C.: 5. Shf.: 3288.)

- (14) **MÜCTEHİD :** Dinî hükümlerde ictihad eden İslâm âlimi.
- (15) **İCTİHÂD :** Maddî ve manevî takati en son reddesine kadar çalıştırıp, harcama, Bir Fıkıh âliminin, hakkında kesin bir hüküm bulunmayan, şer'î bir meselede bütün gücünü kullanarak Kitab ve Sünnet'e uygun bir hüküm çıkarması.

İNKILÂB İLMİ

Hülâsa; teşkilâtı insan kurar. İnsan merkezi bir otorite tarafından seçilir. Merkezi otoritenin insanı seçmesinde veya insanların bir lidere tabi olmasında karşılaşılan manilerden biri, insanların hased duyusudur. Dolayısıyla inkılâbcıların yenmek zorunda oldukları diğer menfi ve kötü hislerin yanında işte bu his de vardır. Bu hisle hareket eden insanlar, grublar ve kitleler olacaktır. İnkılâbcılar ideolojilerini tam tatbik ederlerse, bu kabil hislerin meydana getirdiği iftiralara mani olunur.

TESKİLATLANMADA ŞEKİL MESELESİ

Teşkilâtlanmalarda şekil bir zarurettir.

Teşkilâtlanmada şekil, teşkilâtın harici görünüşüdür. Teşkilâtın esasına tesir eden sebepler, teşkilâtlanma şekline de tesir ederler. Gaye, metod, hareketin seyri ve diğer faktörler teşkilâtlanma şekillerine tesir eder.

Hareketin vasıl olduğu durum teşkilâtın şekli meselesini zarurî kılar. Teşkilâtlanma muayyen bir hadde ulaştı mı, şekil meselesi kendini kuvvetle hissettirir.

Gangster teşkilâtlarından kitleyi teşkilâtlandırmak amacını güden teşkilâtlara varıncaya kadar her teşkilât, mutlaka bir şekile bürünmeyi lüzumlu görür.

Bu şekil umumiyetle mevcut kanunî otoritenin meşru gördüğü bir veche arzede bilir. Partiler, tarikatlar v.s. gibi. Bazen de arzetmez. Gizli teşekküller gibi.

Şekil, kanunî otoritenin bu kabil, faaliyetleri kontrol kastıyla tanzim ettiği statüdür. Bu statü yasaklar ve emirleri ihtiva edip, muayyen haklar mukabilinde teşkilâta vazifeler yükler.

Hız. Muhammed (A.S.S.) zamanındaki ittifaklar ve anlaşmalar, Osmanlılar zamanında tarikatlar, zamanımızda sendika, parti ve dernekler, teşkilâtlanma şekilleri olmuşlardır.

Hareket muayyen bir noktaya gelince kendisine harici bir görünüş seçmeye mecburdur.

Bu nokta, cemiyete hitabetme anıdır. Gizli teşkilâtlar da çok defa kendilerine maske olarak bir veche kazandırmaya gayret ederler.

Teşkilâtlanma şekilleri, mahiyetleri itibarıyla, teşkilâtlanma taktikleridir. Daha evvelki izahlar hatırlanırsa; taktikler devamlı surette değişebilir ve birbirine zıt şekiller alabilir.

Teşkilâtlanma şekillerine tesir eden faktörler nelerdir?

1 — Teşkilâtlanma biçimlerine tesir eden birinci faktör; mümadelede takip edilen gaye ve metod'dur.

Eğer bir teşkilât, iktidarın başında bulunan insanları ortadan kaldırmak suretiyle hedefine vasil olacağı kanaatinde ise yeraltı teşkilâtları kurar. Kamufle edilmiş olarak adam öldürme talimleri yapar ve hazırlığı tamam olduktan sonra harekete geçer. Ermeni komitecilerin Sultan II. Abdülhamide karşı girişmiş oldukları suikast teşebbüsü, onların bu hedefe varmak gayesiyle teşkilâtlandıklarını gösterir. Faaliyetler ve teşkilât bu sebeplerle gizli idi. Kurtuluşlarını bir liderin öldürülmesinde görüyorlardı. Gaye ve metodları teşkilâtlanma şekline -ki bu şekil çete şekli idi- ve

10

faaliyetlerine tesir etti. Bu sebeple anarşistler gizli bir teşkilât şekline girdiler. Faaliyetleri de gizli kaldı.

Masonların gayeleri bir sır olup, metodları da sırrı olduğundan faaliyetleri ve teşkilâtlanmaları gizli oldu. Resmî dernekleri de bu faaliyeti saklamak için bir maske oldu. Bu maskeye, insanları aldatmak için, gerekli fikrî ve hissi unsurları doldurdular. Masonluk kanuniliğini istismar eden bir dernektir.

Batini Tarikatlerde de, bilhassa siyasi tarikatlarda, durum aynıdır.

Metodu kitleleri teşkilâtlandırmak, gayesi insanları bir kötülükten kurtarmak olan teşkilâtlar ise, kitlenin uyanmasını temin ve teşkilâtlanmasını gerçekleştirmek mecburiyetindedirler. Kitle ise propaganda ile uyarılacağından açık bir ideolojileri olacak ve bu doktrine insanların iman etmesini, bu ideolojinin havat nizamı haline gelmesini ve uğrunda mücadele edilmesini istedikleri için inananların girip çahaşacağı teşkilâtlar kuracaklardır.

Bu takdirde teşkilât ve ideoloji açık olacaktır. Zamanın iktidarı buna müdahale edecek veya etmeyecektir. Bu müdahaleden sonra alınacak şekli ve faaliyet tarzını, hareketin sevri tayin edecektir ki, bu da ikinci faktördür.

Böylece gaye unsurunun teşkilât çalışmalarına, teşkilâtın biçimine olan tesirini gösterdik. Hemen ilâve edelim ki; İslâm İnkılâbı, Nazi hareketi ve bir dereceye kadar komünist hareketleri açık teşkilâtlar şeklinde çalışmayı tercih eden hareketler olmuşlardır. Ama Mason hareketleri, terörist ve anarşist hareketler ise, gizli şekilde çalışmayı ihtiyar eden hareketler olmuşlardır ve şekilleri de buna göre teayyün etmiştir.

2 — Teşkilâtlanma şekillerine tesir eden âmillerden ikincisi, hareketin seyridir.

Hareket, mensub bulunduğu ideoloji itibarıyla, mevcut cemiyet tarafından müzır telakki edilebilir. İktidar şiddetli bir hücum ile, bütün kitleler gayz ve kin ile bu teşkilât mensublarını teker teker yakalamak, bu doktrin mensublarını itlâf etmek ve doktrin ortadan kaldırmak hususunda kuvvetli bir iman ile meşbû bulunabilir. Şiddetli bir hücum ile bu teşkilât ortadan kaldırılmak istenebilir.

Teşkilât ve doktrin, gayri kanunî hale getirildiği takdirde bu teşkilât mensubları için yapılacak iş; müdafaa stratejisine uygun çalışma tarzları ve teşkilâtlanma şekillerine geçmekten ibaredir. Parti yerine talebe dernekleri, kitle mitingleri yerine konferanslar, cepheden taarruzlar yerine ittifaklar vasıtasıyla çalışılabilir. Açık bulunan teşkilâtlanma şekillerinden kapalı çalışma şekillerine geçilir.

Bu haricin, iktidarın şiddet ve zulmü fevkalade arttığı, ona asgarî dahi olsa imkânlar tanımaktan temamiyle vaz geçtiği ve her birini yok etmek arzusuyla dolu olduğu gün veya safhalarda teşkilâtlanma biçimi yeraltına kayar ve yeraltı teşkilâtları doğar.

Hız. Muhammed (S.A.S.) in elem senesinden itibaren Mekke'den Medine'ye hicretine kadar devam eden müddet zarfında yapmış olduğu faaliyetler, açık faaliyetler

olamamıştır. Mecburen yarı-açık, kapalı faaliyetler haline gelmiştir. Hız. Muhammed (S.A.A.) in etrafla konuşmasına, faaliyetlerde bulunmasına cemiyet mani olmuşdur. İnkılâbcılar bir abluka zinciri içerisine alınmış ve fertlerin her biri hakaretle şiddetle susturulmak ve yokedilmek istenmiştir. Bu sebeple müslüman inkılâbcılar mecburen bir pasif mukavemete geçerek yeraltı teşkilâtlarıyla çalışmaya başlamışlardır.

Bu da hareketin seyrini teşkilâtlanma biçimine yapmış olduğu tesirdir.

Mezkûr sebepler teşkilâtlanma şekillerine, bunların gizli veya açık olup olmamalarına tesir eder.

Gayesi itibarıyla açık çalışan ve teşkilâtı da açık olan bir hareket, bir müddet sonra, hareketin vasıl olduğu durum dolayısıyla gizli çalışmayı ve teşkilât gizliliğini ihtiyar edebilir. Zira gizli veya açık teşkilât bir strateji kaidesi olmayıp taktikdir. Taktikler ise nâmütenahî zıt şekiller olabilir.

TESKİLATLANMADA MAHAL MESELESİ

«Teşkilât; ideolojiyi temessül eden ve onu yasayan disiplinli insan gurubudur.» demistik.

Teşkilâtlanmış, bir ideolojinin bir insan tarafından idrak edilip yayılmasıyla ve ilk nüvenin kurulmasıyla başlar.

Hareket ideolojisini cemiyete telkin etmeye baslar. Cemiyet ise menfi veya müsbet reaksiyonlarda bulunur.

Cemiyetin suuru birbirine zıt ideolojilerin anlayışlarının tesiri altındadır. Cemiyetin ideolojiyi kabul etmesi için, inkılâbı ideolojinin haricindeki ideolojilerin tesirlerinin izalesi şarttır. Bu ise mücadele ile olur.

Teşkilât halka hitab ederek, onun anlayışını değiştirmeğe gayret eder. Bu, kitle propoğandasıdır. Bu propoğandanın neticesi kitlevi ideoloji ile doldurmak, onu ideoloji uğrunda mücadele eder hale getirmektir. Bu netice zuhur ederse kitle teşkilâtlandırılmış demektir. İdeoloji kitleleşmiştir.

Bu propoğandanın bir neticesi de; kitle içinde teşkilât çalışması yapacak fertleri temin etmektir. Bu fertler ideolojiyi temessül ederek teşkilât esaslı olurlar. Böylece teşkilâtlanış vuku bulur.

Yukarıdaki izaha göre, inkılâp hareketlerinde mahallere göre teşkilâtlanış şu üç safhayı ihtiva eder:

- Başlangıç,
- Teşkilâtlanış,
- Cemiyetleşme mahalleri.

Başlangıç mahalli, ideolojinin doğduğu ve ilk telkin edildiği yerdir.

Teşkilâtlanma mahalli, ideolojiyi temessül eden gurupların, ideoloji disiplini ne uyarak disipline olmaları ve mücadeleye başladıkları yerdir.

Kitleleşme - Cemiyetleşme - mahalli ise; kitlenin, ideolojinin heyecan ve anlayışı ile dolduğu ve onun uğrunda mücadele azminin azamî hadde vasil olduğu mahallerdir. —İdeolojinin kitleleşmesi am—

Bu üç mahal ayrı ayrı yerler olabilir gibi, aynı yer de olabilir.

(Devamı gelecek sayıda)

**ZALÍMLERLE BERABER
MASUMLARI DA,
YAKACAK BİR FİTNEDEN
KORUNUN...**

